

พิง ปิ้ง คิง

STORY AND ILLUSTRATION
BY BEAST

คำนำสำนักพิมพ์

คนคืออะไร? คือสัตว์ประเสริฐ คือสิ่งมีชีวิตทรงภูมิปัญญา บุตรของพระเจ้า หรือเป็นเพียงแค่ความบังเอิญที่ลงตัวอย่างยิ่งของธรรมชาติ

แม้แต่นักวิทยาศาสตร์หรือนักปรัชญาจำนวนมากก็ยังคงไม่สามารถหาคำตอบของคำถามนี้ได้ หากมองย้อนกลับไปในอดีต ต้นกำเนิดของทุกชีวิตย่อมเริ่มจากความไม่ซับซ้อน เริ่มจากสิ่งมีชีวิตเซลล์เดียว เริ่มจากกลไกง่ายๆ การเคลื่อนไหวที่ไม่ซับซ้อน ความคิดและการดำรงชีวิตแบบพื้นฐาน กลไกต่างๆ เหล่านั้น ทวีความซับซ้อนผ่านวันเวลา ผ่านยุคสมัยต่างๆ ผ่านการวิวัฒนาการ จนมาถึงยุคที่คนเริ่มเข้ามาสัมผัส หากเปรียบเทียบกับช่วงเวลาทั้งหมดแล้ว ยุคสมัยของคนเทียบกับช่วงเวลาทั้งหมดช่างสั้นนัก แต่เปี่ยมไปด้วยความซับซ้อนยิ่ง

เราเริ่มแบ่งแยกครอบครัว หมู่บ้าน ชนเผ่า ประเทศ เชื้อชาติ ศาสนา แบ่งแยกทั้งลักษณะ รูปลักษณ์ภายนอก และความคิดภายใน ไปจนถึงกระทั่งความดีและความเลว และรวมกลุ่มกันเพื่อแบ่งกันปกครองดาวเคราะห์ที่เรียกว่าโลกแห่งนี้

ความวุ่นวายทั้งหลายเกิดขึ้นตามมา สงคราม การแย่งชิงทรัพยากร แย่งชิงอำนาจ รวมไปถึงแย่งชิงความเป็นคนจากคนด้วยกัน เราผ่านการเลิกลา การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ และการปลดแอกมานับครั้งไม่ถ้วน

จนเราไม่อาจแน่ใจได้ว่า คน คือผลพวงของความซับซ้อน หรือคำว่าคนเองนั้น ที่เป็นที่มาของความซับซ้อนที่ปรากฏขึ้นบนโลกนี้กันแน่

และหากในอนาคตต่อไปหาได้มีแต่คนที่เป็สิ่งมีชีวิตที่ทรงภูมิปัญญา ในก้าววิวัฒนาการขั้นต่อไป คำว่า “คน” อาจนำพามาซึ่งเรื่องราวที่รุนแรงและซับซ้อนขึ้นตามมามากอีกคนนับ ดังจะปรากฏในผลงานการ์ตูนนิยายภาพเล่มนี้ก็เป็นได้

ผลงานการ์ตูนนิยายภาพเรื่องสั้นขนาดยาวเล่มนี้เป็นผลงานที่เรียกว่า “ใหญ่” ที่เดียว ใหญ่ทั้งในแง่ของประเด็นของเรื่อง รวมไปถึงความซับซ้อนของการทำงาน ที่ต้องใช้การเตรียมการและความทุ่มเท โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเขียนการ์ตูนไทยที่ทำงานเพียงคนเดียว

เท่าที่มองดูๆ แล้วในรอบหลายปีที่ผ่านมา ก็นับว่าการ์ตูนเรื่องนี้เป็นการ์ตูนไทยฟอร์มใหญ่ที่มีฉากใหญ่ๆ อย่างฉากสงคราม ภาพรวมของโลกในอีกยุคสมัย และ ประเด็นที่พูดถึงสังคมมนุษย์ในมุมมองที่กว้าง

ซึ่งก็ไม่บ่อยเลยที่เราจะได้เห็นผลงานลักษณะนี้ในวงการการ์ตูนไทย

และแทบไม่น่าเชื่อเลยว่าหนังสือเล่มนี้เป็นผลงานการทำหนังสือการ์ตูนรวมเล่มครั้งแรกของ Beast หรือวิโรจน์ เรื่องศิริ ที่ทำหน้าที่ทุกอย่างทั้งการคิดเรื่องรวมไปถึงการวางคอนเซ็ปแนวคิดตัวละคร และงานออกแบบต่างๆ ที่ปรากฏในเรื่อง

สำหรับผู้ที่ติดตามและสนใจการ์ตูนไทยแล้ว ผลงานรวมเล่มฉบับนี้จึงนับว่าเป็นผลงานเปิดตัวที่น่าจับตามอง ของนักเขียนการ์ตูนไทยอีกท่านหนึ่ง ที่ไม่ควรพลาดที่จะพิสูจน์เป็นอย่างยิ่ง

ธัญลักษณ์ เตชศรีสุธี

บรรณาธิการ

สำนักพิมพ์ LET'S Comic

Zart

คำนำผู้เขียน

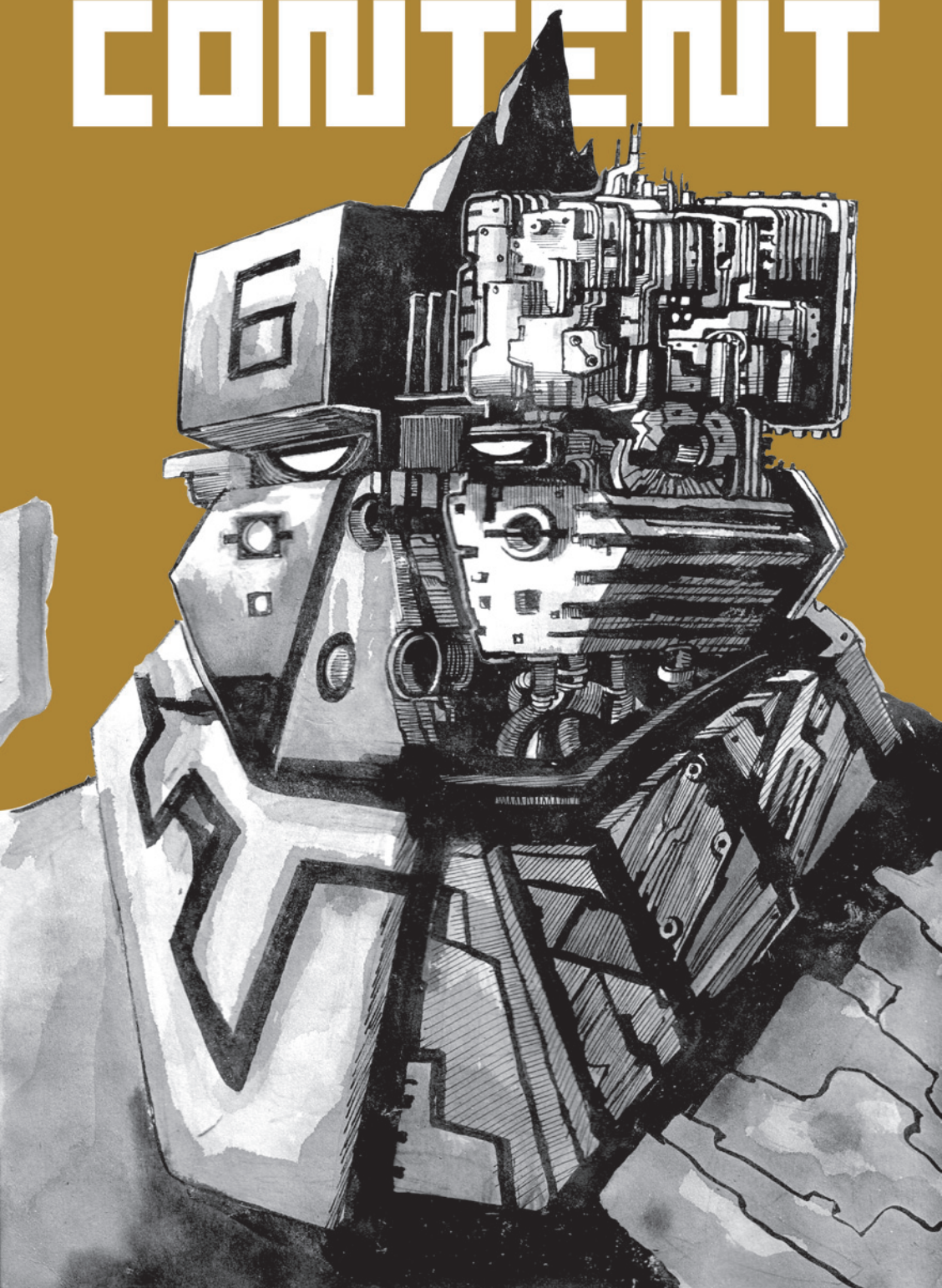
ผมว่ามนุษย์มักก็ดักกันมนุษย์ด้วยตัวเอง
แบ่งเชื้อชาติ สีผิว ความเชื่อ แบ่งชนชั้น วรรณะ ฯลฯ
เพียงเพื่อยกตนให้เหนือกว่ามนุษย์ด้วยกันเองคนอื่น ๆ แล้วสร้างความชอบธรรมต่างๆ นานา
ในการเอาเปรียบผู้ที่ถูกกดขี่ให้ต่ำกว่า กลายเป็นเหตุผลต่อไปอีกว่าเพราะความแตกต่าง
ผมลองเอามันมาเขียนสนองความต้องการของตัวเอง ที่อยากสื่อสารความคิดแบบนี้กับทุกคน
ขอบคุณมากๆ ครับ

วิโรจน์ เรืองศิริ

BEAST

ปล. รวมเล่มครั้งแรกนี้มันเหนื่อยจริงๆ นะเออ

CONTENT

האגדה

CHAPTER 1 / FREEDOM

P009

CHAPTER 2 / LEGEND

P055

CHAPTER 3 / REVOLUTION

P079

CHAPTER 4 / THE WAR

P118

APPENDIX / קריאה נוספת

P009

ซ้ำเป็นคน

เรื่องและภาพ : วิโรจน์ เรืองศิริ

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ :

พิมพ์ครั้งแรก : พฤศจิกายน 2555

ราคา : 145 บาท

บรรณาธิการอำนวยการ : นายสุชาติ เตชศรีสุธี

บรรณาธิการบริหาร : นางศิริวรรณ เตชศรีสุธี

สำนักพิมพ์ : LET'S Comic

จัดทำโดย บริษัท สตาร์พิกส์ จำกัด : 202/1 ถ.สามเสน

แขวงบางขุนพรหม เขตพระนคร กทม. 10200

โทรศัพท์ 026287347-8 Ext.109 โทรสาร 02-2812786

บรรณาธิการ : ธัญลักษณ์ เตชศรีสุธี

บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ : ธัญลักษณ์ เตชศรีสุธี

ผู้จัดการฝ่ายการผลิต : จรินทร์ อินทวิสูตร

ออกแบบรูปเล่ม : ธัญลักษณ์ เตชศรีสุธี

จัดจำหน่ายโดย : บริษัท อมรินทร์ บูค เซ็นเตอร์ จำกัด

เลขที่ 108 หมู่ 2 ถ.บางกรวย ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกรวย จ.นนทบุรี

โทรศัพท์ : 0-2423-9999 โทรสาร : 0-2449-9561-3

Homepage : <http://www.naiin.com>

พิมพ์ที่ : หสน.ห้องภาพสุวรรณ โทรศัพท์ 02-2824100

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

วิโรจน์ เรืองศิริ.

ซ้ำเป็นคน. -- กรุงเทพฯ : สตาร์พิกส์, 2555.

176 หน้า

1.การ์ตูน I.ชื่อเรื่อง

741.5

ISBN 978-616-74691-8-8

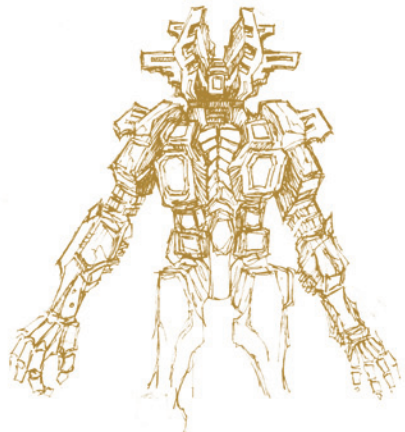
ติชมและเสนอแนะได้ที่

<http://www.letcomic.com>

admin@letcomic.com

Special Thanks

www.f0nt.com

CHAPTER 1 / FREEDOM

ก่อนหน้านี้ ที่นี่เคยเป็น
เมืองของมนุษย์ แต่ตอนนี้มันคือ
เมืองทรอบต์ (Oriod City)
เมืองของพวกเขา

เป็นที่รวมของหุ่น ที่รอดจาก
การกวาดล้างของมนุษย์
แต่มนุษย์ก็ยังคงตามมา
เพื่อทำลายพวกเรานี่

เร็วเข้า
มันมาแล้ว

พวกยักษ์
มาอีกแล้ว!!

ยักษ์!
ไอ้ซาร์บไซมูนุชย์
ทุกคนเตรียม
พร้อม!!

ฆ่ายักษ์!

มรตม
!!

สู้!

ไอ้พวกมนุษย์
มันเห็นเรา
เป็นศัตรู
เพราะพวกเรา
ต้องการอิสระ!

พวกเราที่มีชีวิต
มีความฝัน
ไม่ต่างจากมนุษย์!

อ๊ะๆ
!!

อ๊ะๆ
!!

อ๊ะๆ
!!

อึ่ดง:
!!

อึ่ดง:
!!

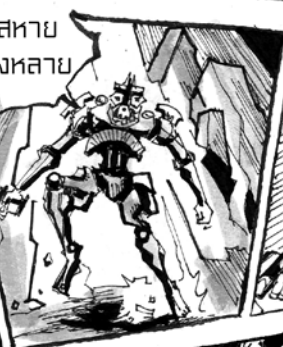
อึ่ดง:
!!

ตี

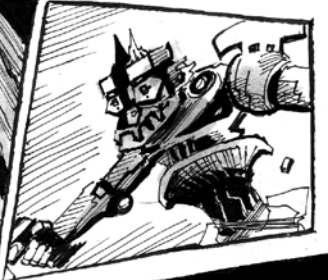
อึ่ดง:
!!

ถึง
เวลาแล้ว

สหาย
ทั้งหลาย

ที่เราต้อง
ต่อสู้เพื่อ
อิสระภาพ

อึ่ดง อึ่ดง อึ่ดง

กระสุนไม่ระ
ไว้พวกบอสแล้ว
!!!

ไอ้ ไอ้ยักษ์
ตัวนี้
ไม่ธรรมดา

โพล์หัวออกมา
แล้วเรอะ ไอ้พวก
ดรอยด์ ตาย
ซะเดอะมึง!

เอาสิวะ

มึงสิ
ตาย!!

เป็นใจละมิง

นี่กว่า
จะแน่

ซิกแค
หนะ...!!

พวกกูซุ่มตัก
อยู่เวีย ไร่โง่ง!!

ขอกูเป่า
มันเองนะเพื่อน

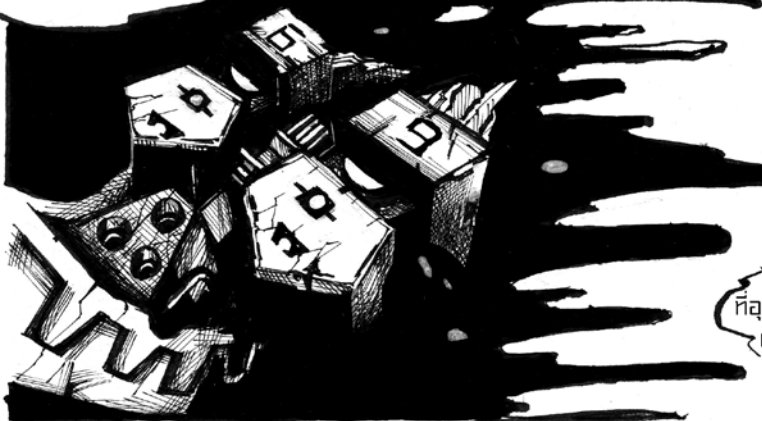
เอาดี
จัดไป!

ฮ่าๆ

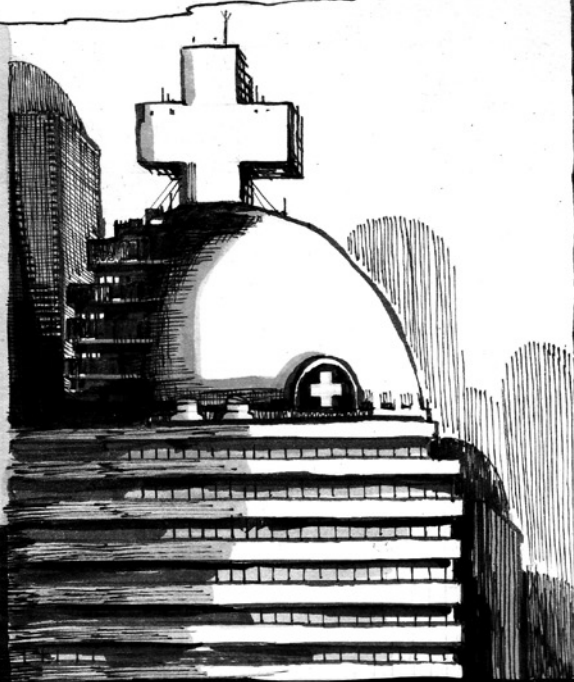
ผมพลาด...

ขอโทษครับ MUM

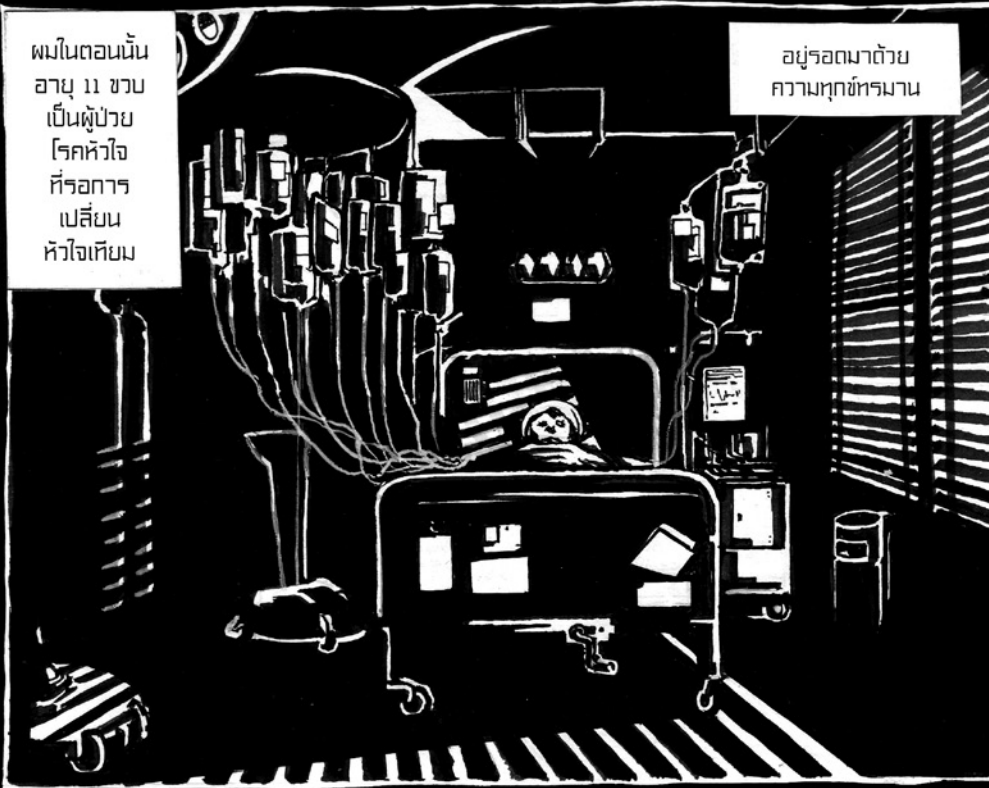
ที่สุดสาหัสให้ชีวิตใหม่แก่ผม
แต่ผมรักษาไว้ไม่ได้..

ย้อนกลับไปก่อนหน้านี ที่เมืองมุนขย
ก่อนหน้านั้น ผม No.69 ยังเป็นมุนขย..

ผมในตอนนั้น
อายุ 11 ขวบ
เป็นผู้ป่วย
โรคหัวใจ
ที่รอการ
เปลี่ยน
หัวใจเทียม

อยู่รอดมาด้วย
ความทุกข์ทรมาน

ตั้งแต่อาการกำเริบตอน 9 ขวบ

แฮ็ก!

ผมได้แต่มองพ่อกับแม่
ผ่านช่องหน้าต่าง

พ่อ.. แม่..

จนวันหนึ่ง..

ไอพ่น

ลูกแม่!!

พ่อมารับแล้วลูก!!

วันหนึ่ง.. อยู่ๆ พ่อกับแม่ก็มารับ
ผมออกไป ผมดีใจมาก แต่ก็ได้แต่
นอนนิ่ง ผมคิดว่า
ผมคงใกล้ตายแล้วสินะ..

แข็งใจไว้หะลูก

อดทนเอาไว้หะ!!

ปัง!
ปัง!

ปัง!
ปัง!

"กฎหมายมนุษย์" ทำให้ผม
ไม่มีสิทธิ์ได้หัวใจเทียม

มันจะมีจริงๆ
เหรอคะคุณ

แต่พ่อบอกว่า เราอาจจะมีหวัง
ที่เมืองของทรอยด์

เราไม่มีทางเลือก
แล้วคุณ

พ่อเล่าถึงตำนาน
เมื่อนานมาแล้ว
มีเครื่องจักรที่มี
ความคิดของตัวเอง
ได้ทำการ
ต่อต้านมนุษย์
และได้สร้างหุ่นยนต์
๑๐๑ ตัวขึ้นมา
เพื่อทำลายมนุษย์

แต่มันได้ถูก
ทำลายไปแล้ว
ชื่อของมันคือ
"IT MUM"

แต่เมื่อหลายปีก่อนมีหุ่นตัวหนึ่ง

ได้ไปปลุก "IT MUM" ขึ้นมา

พ่อทำงานที่หน่วยความมั่นคงจึงรู้เรื่องนี้ และคิดว่า IT MUM อาจจะสามารถช่วยผมได้

ตามทางนี้ไป
อีกราวๆ 2 วัน
ก็จะถึง

ในที่สุดพวกเรา ก็มาถึง..

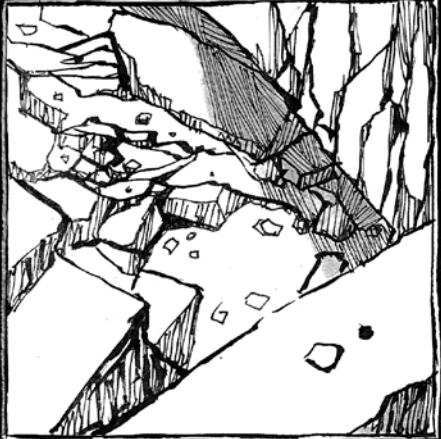

ผมก็ไม่รู้
คงต้องไปหากัน
ข้างหน้าแล้ว

ระวัง
นะคุณ

ลูกแม่
...

คุณ!
ดูนั่นสิ

นั่นละที่ผมบอก
หน่วยกวาดล้างหุ่นยนต์
ของพวกเขามนุษย์

“ยักษ์”

ระวังตัวไว้นะ
ไอพวกนี้

อันตราย
มาก

อยู่ใน
เงา

ไปซ่อนกัน
ที่ในเงา

ไอพวก
พวก

ซี!

รีบไป
เร็ว

อ๊ะ

พวกเรา
เตรียมพร้อมมา

พวก
หุ้มน!

เตรียมลุย
กันได้แล้ว

อ๊ะ! นั่นมัน
มมนุษย์นี่นา

มาได้ยังไงกันนี่

ผู้ชาย

ผู้หญิง

เด็ก...

เรื่องมนุษย์
ไว้ทีหลัง!

เฮ้! พอฉันลุย
กับไอ้ยักษ์
พวกนายก็เตรียม
รอคำสั่งยัง
เลยนะ

ตามนั้น

“Παλιό
άνθρωπο μενεξ
“Ούκ έσταν ούκ!”

เฮ้ย นั่นมัน
มนุษย์นี่นา

แล้วมา
ทำอะไรอยู่
ไอตัวนี้

ทรยศสินะ!!
เป็นมนุษย์แต่ลอบเข้ามา
จู่โจมกับพวกฉันไม่ได้

ทหาร
คือสิ่ง!

ปัง

เฮ
เฮ!!

!!

ปัง

ปัง

ปัง

ปัง

ปัง

ปัง

ปัง

ปัง

สิงทนาย!

พวกมนุษย์นั้น
มันพวกเดียวกับแก
ไม่ใช่เธอ ไอ้จิว!

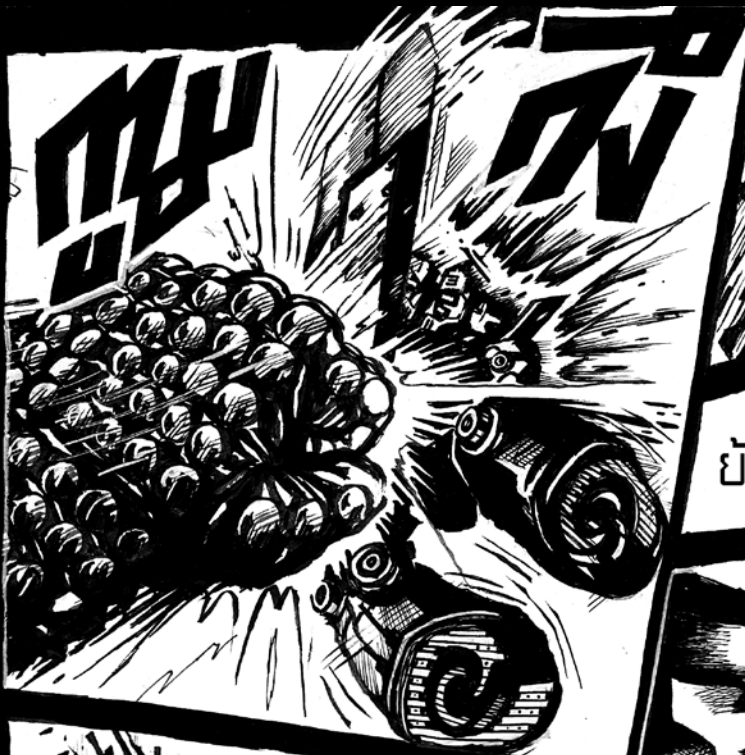
แกมัน
สมควรตาย!!

ไอ้
จิว!

ตายยยยย!!

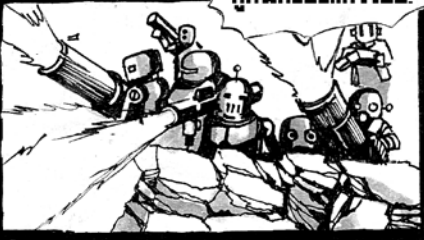
แค่นี้
ลองเรอะ!!

ย้าก!!

พวกเรา
ยิงเลย!!

ลูกนี่สั่งยิงแล้ววอ้ย!

ยิงเลย!
ยิงเข้าป!

แต่นี่มันไม่ลั่นแน่
คงต้องลงมืออีกที

..แต่เราก็
ใกล้พัง
เต็มที่แล้ว
เหมือนกัน

เฮาชีวะ
โถยโถย!

เออวะ
เป็นไง
เป็นกัน!

มี
โอกาส
เดียว
แล้ว

ตายซะ
เดอะมิ่ง
!!

ทันเวลา
พอดี!

เก่งมาก
ไอ้น้องชาย

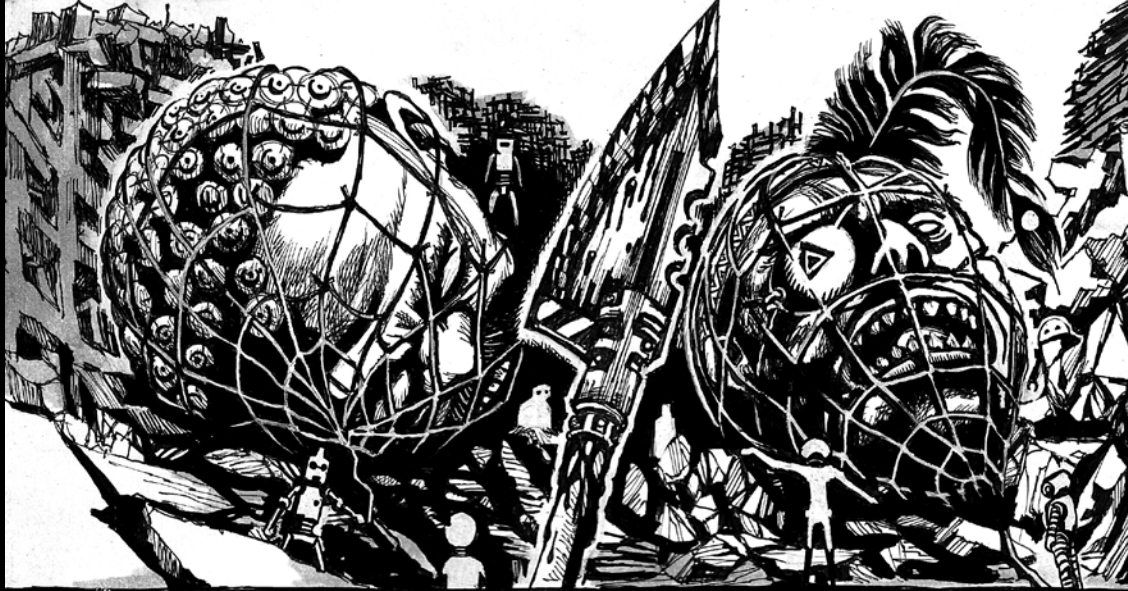
สู้ได้ดี
แต่ต้อง
ระวัง
หน่อยนะ

บทพูดจาก
ตัวตลก

แล้วทาง
ฝั่งพี่ล่ะ
เป็นไงบ้าง

อยู่
ตรงนั้น
ไงล่ะ

อ๊ะ! มีเรื่องด่วนครับพี่ ..เมื่อกี้มีมนุษย์ พ่อ แม่ ลูก มาที่นี่ โดนซากตึกถล่มใส่ ผมช่วยไว้ไม่กี่คน

มนุษย์..

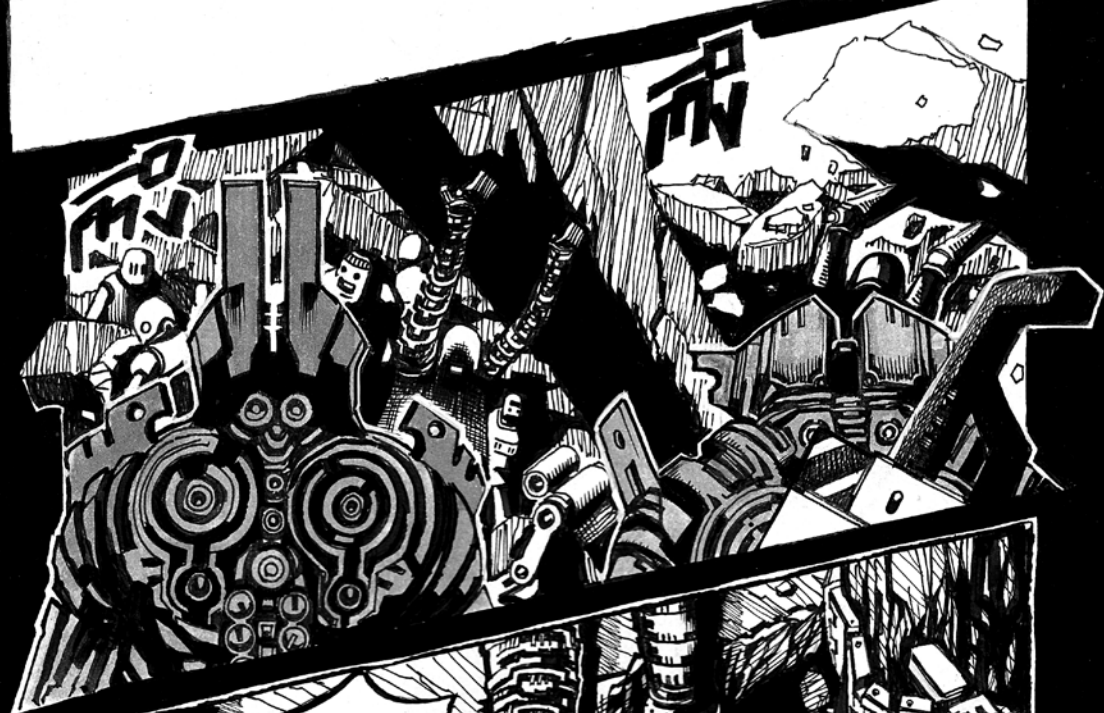
ต้องรีบไปดูแล้ว ในที่แบบนี้คงไม่มีใครมาช่วย

ผมไปด้วย ผมจำได้ว่า ตึกถล่มตรงจุดไหน

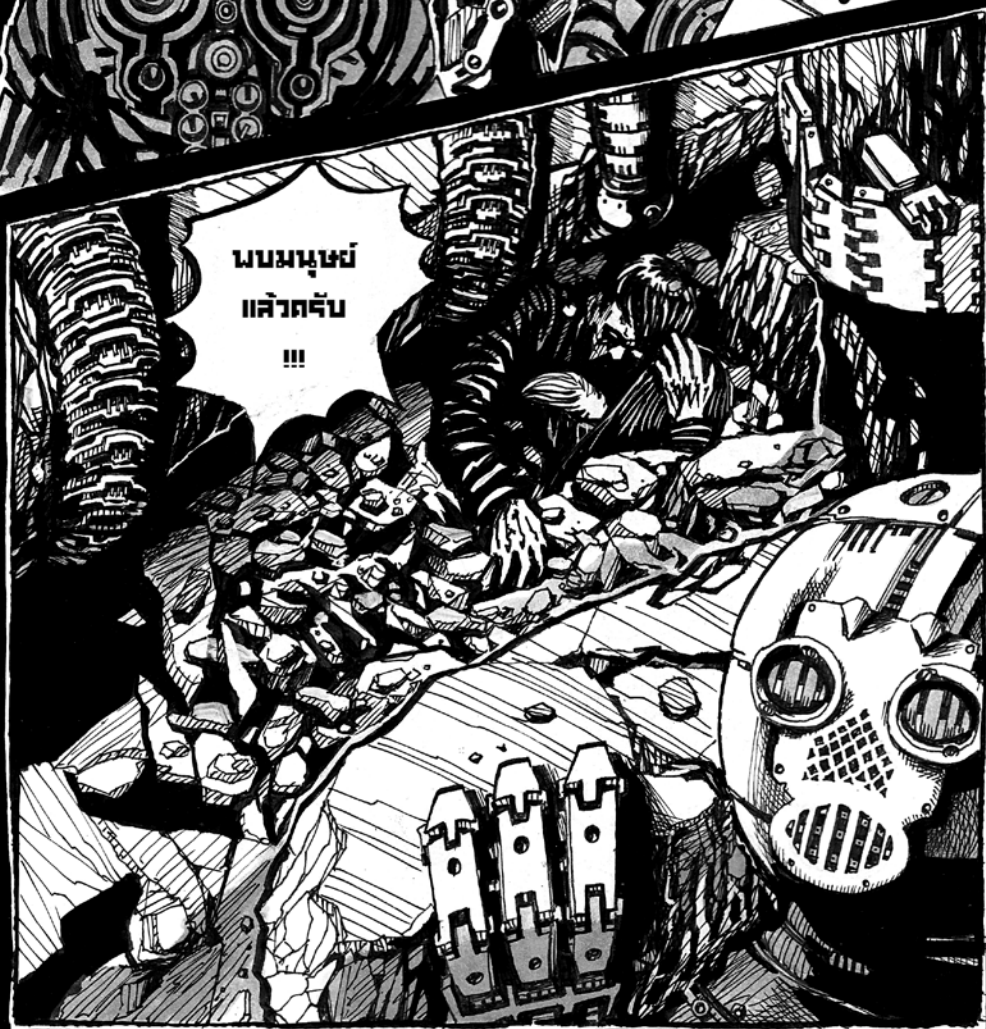
ว่าแต่ พวกเขา มาทำอะไร ที่เมืองของเราถิ่นนะ

ตรงนี้ล่ะ

เข้าพวกเรา ช่วยกันค้นหา เร็วเข้า!

นบมนุษย์
แล้วตลับ
!!!

เป็นยังไงมั้ง
มีใครรอดมั๊ย

ผู้ชายกับผู้หญิง
ไม่มีสัญชาตญาณ
แล้วครับ

แต่เด็กยังคงอดตาย
สองคนนี่ต่าง
ปองกันเด็ก
เอาไว้ครับ

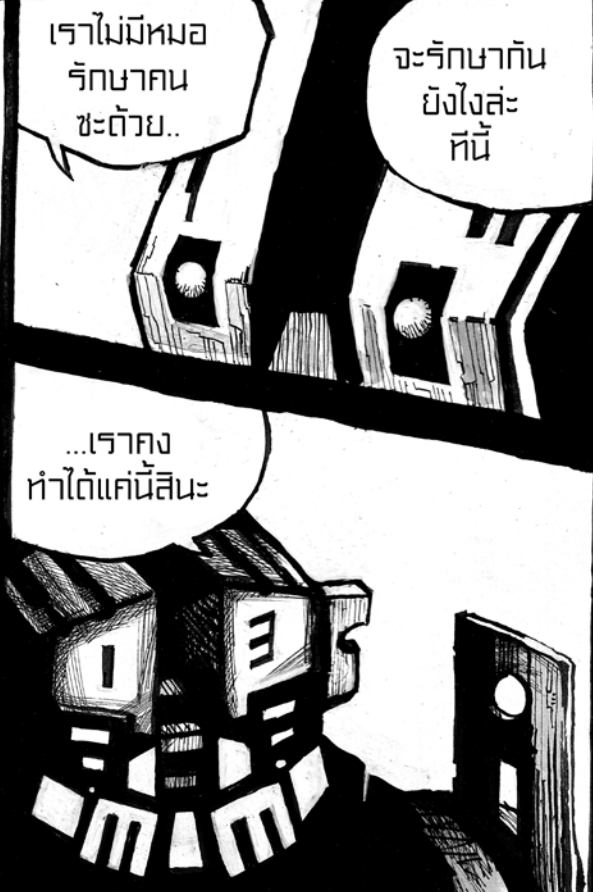

เธายังไง
ติดครับ

เราไม่มีหมอ
รักษาคน
ชะด้วย..

จะรักษาทัน
ยังไงล่ะ
ที่นี่

...เราคง
ทำได้แค่นี้สินะ

ผมไม่ชอบแบบนี้เลย..
เห็นเขารอคความตาย
แต่ช่วยอะไรไม่ได้..

เราทำ
เต็มที่แล้ว
น้องพี

ลูกพ่อ

!!

ลูก
!!

เรามาหา "IT MUM"
ลูกเราต้องการ
หัวใจเทียม

ได้โปรดช่วย
ลูกเราด้วย
!!

IT MUM
ได้โปรด
ช่วย...

ลูก..

เรา..

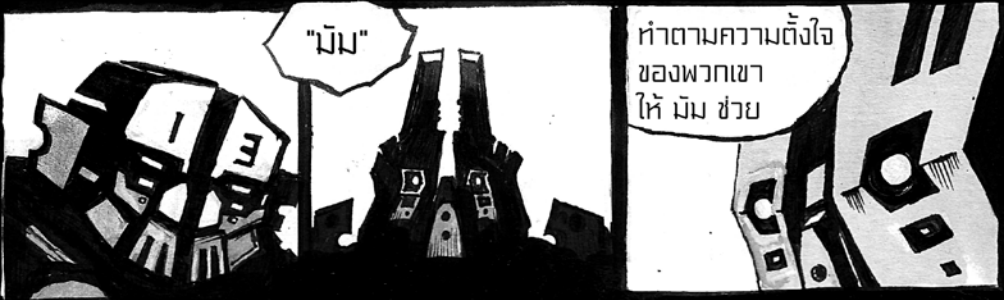
หมดลมหายใจ
ไปแล้วจ้ะ

พวกเขาหา
IT MUM

"มัม"

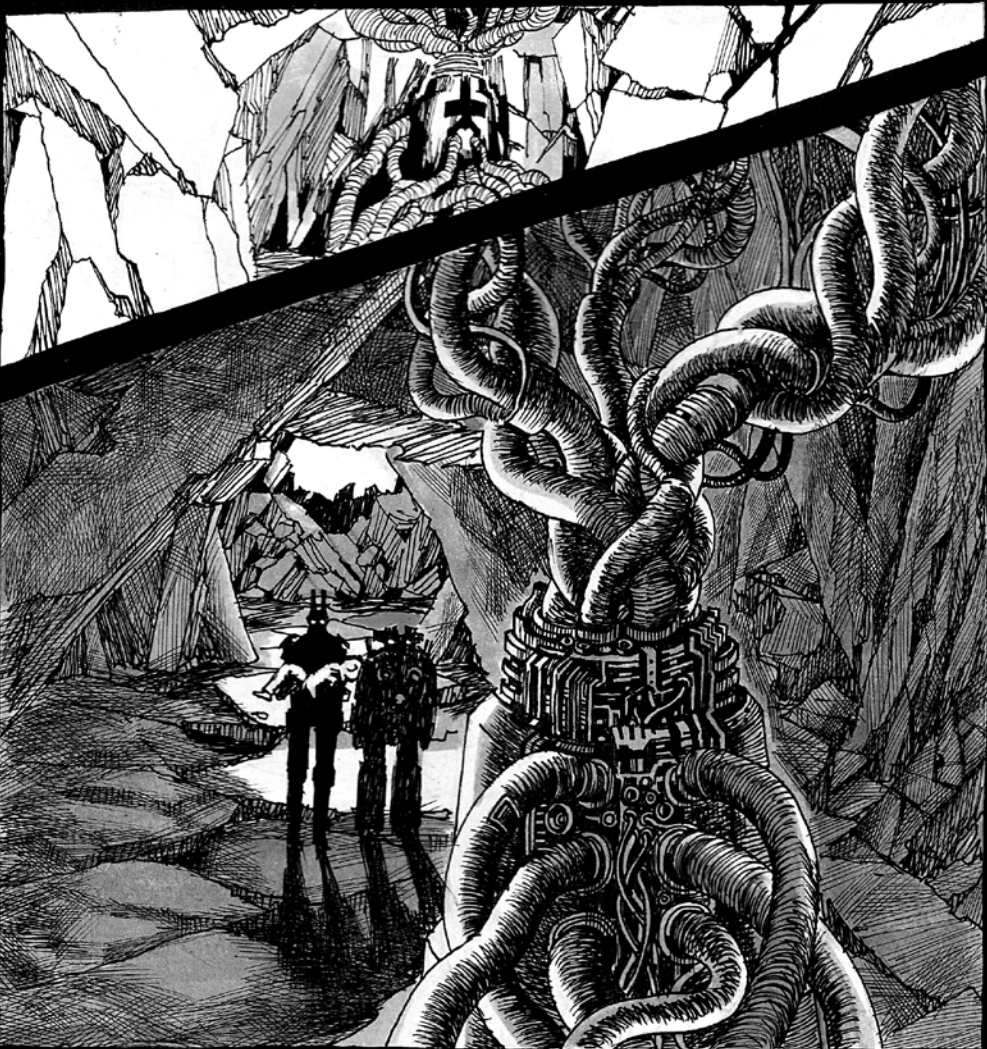
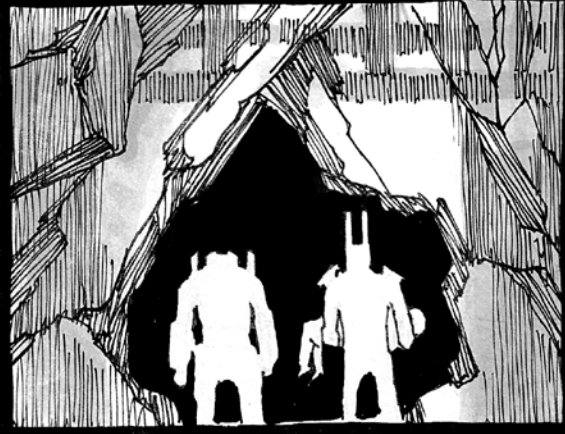
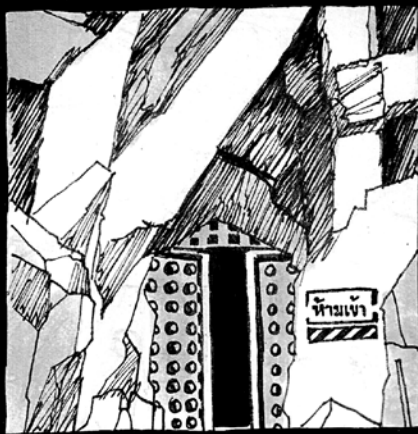
ทำตามความตั้งใจ
ของพวกเขา
ให้ มัม ช่วย

จะอยู่หรือจะไป
ก็แล้วแต่ว่า
มัม จะช่วยรีเปล่า
สองตุ๊กกัน

ทำไมตี
ไว้ละ
ไอ้หนู

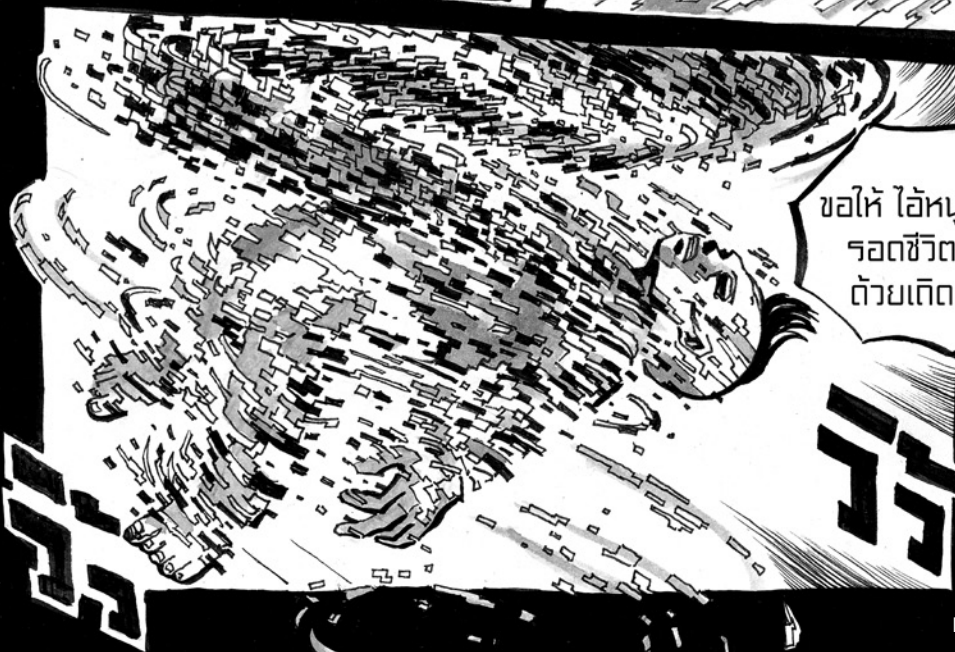

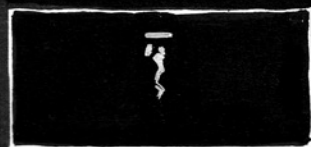
ยังไม่ทัน
บอกอะไร
มันก็
ลงมือแล้ว!

มัน
ช่วยเขา!

โชคดี
จริงๆ

ขอให้ ไอ้หนูนี้
รอดชีวิต
ด้วยเถิด

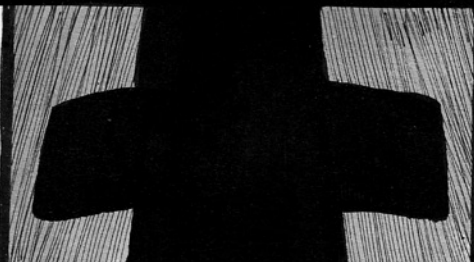
ใต้เรื่องแล้ว
ผมขอตัวไปดูที่
โรงผลิตนะครับ

มีม..
แม่
ของเรา

ทำเรื่อง
แบบนี้
ก็ได้ด้วย

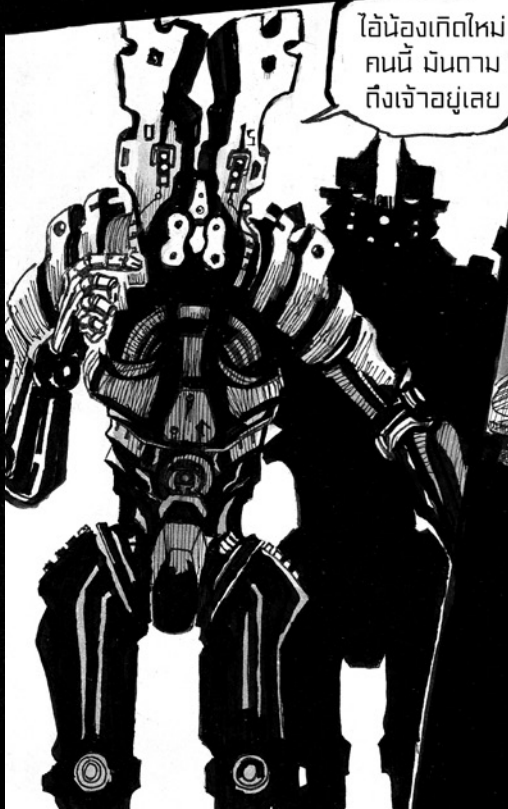
พี ๐๕
มีหุ่นใหม่
เกิดมายังครับ

มาพอดี
เลย

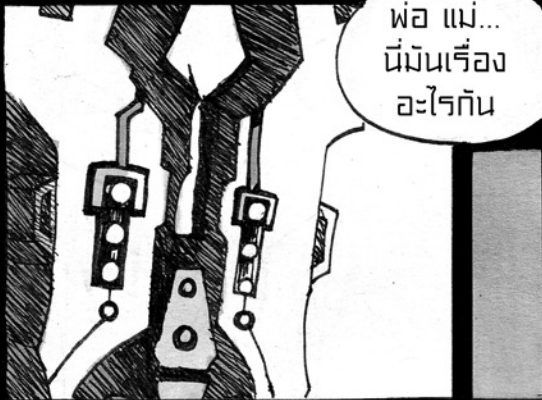
ไอ้ น้องเกิดใหม่
คนนี้ มันตาม
ตึงเจ้าอยู่เลย

ขอบคุณพี่
ที่ช่วยผมเอาไว้
นะครับ

แล้ว..
พ่อกับ
แม่ของผม
ล่ะครับ

พ่อ แม่...
นี่มันเรื่อง
อะไรกัน

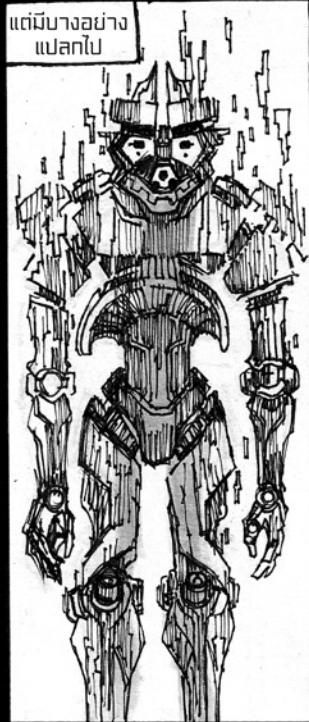
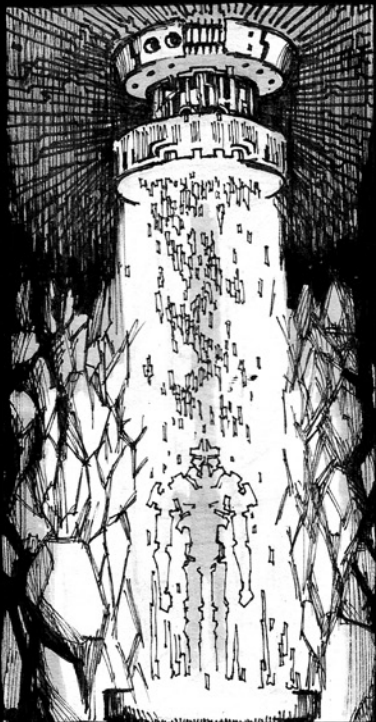
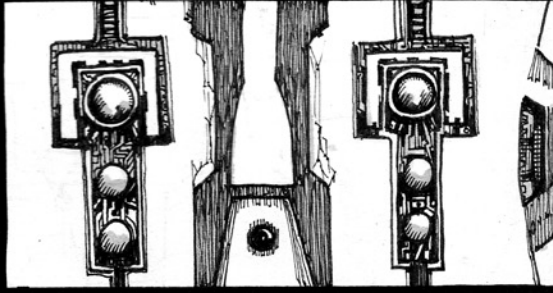

ย้อนไปซีกฟัก
ก่อนหน้านี้

ลูกพี่ๆ

พวกบอชยาม แจ้งว่ามีหุ่นเกิดใหม่

แต่มีบางอย่าง
แปลกไป

เจ้าหุ่นตัวนี้ เกิดมาก็ตามหา
พ่อ แม่ และ No.13

คือว่า.. ก่อนหน้านี้
น้องของเราคนนี้
เขาเคยเป็นมนุษย์
มาก่อน

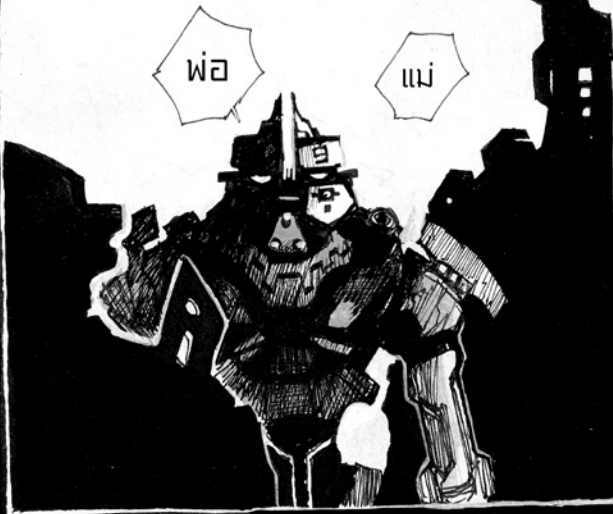
แล้วพี่ No.13 ก็เล่าเหตุการณ์ทั้งหมดให้ฟัง ...และบอกว่าพ่อแม่ของผมตายหมดแล้ว

อ้าว นั่นรี
น้องใหม่
ของเรา

ครับพี่ ผมพา No.69
มาพบพ่อกับแม่
ของเขา นะครับ

...

พ่อ

แม่

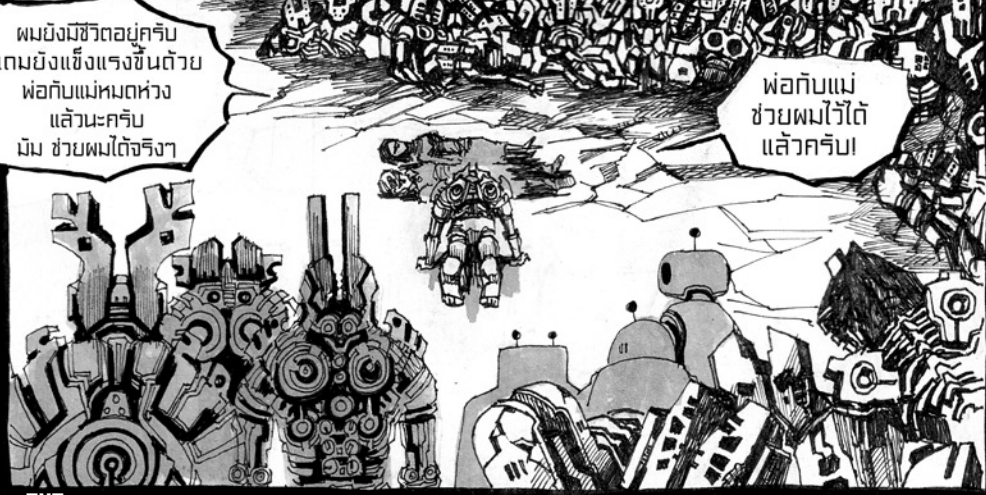

พ่อครับ
แม่ครับ
ผมรอดแล้ว

ผมยังมีชีวิตอยู่ครับ
แถมยังแข็งแรงขึ้นด้วย
พ่อกับแม่หมดหัว
แล้วนะครับ
มีمْ ช่วยผมได้จริงๆ

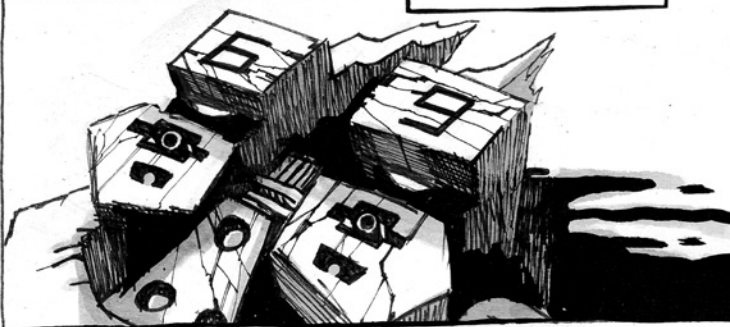
พ่อกับแม่
ช่วยผมไว้ได้
แล้วครับ!

ตั้งแต่นั้นฉันก็
กลายเป็นหนึ่งใน
ครอบครัวของที่นี่

และตอนนี้ พวกฟ้า ก็..

มาช่วยผมไว้อีกแล้ว

ไม่ต้องห่วง
พวกฟ้า
มาช่วยแล้ว
!!!

ทำนอง
กูระอะ

เกือบไปแล้วนะ
No.69 พี่เคย
บอกแล้วว่าอย่า
ออกมาสู้..

มีม สร้างเจ้า
ให้มชีวิต
ไม่ใช่ให้
มาต่อสู้อู๋

กรรกร

เรื่องต่อสู้
พวกพี่
จัดการเอง

ยี้ากก
!!!

ขอโทษด้วย
ครับพี่

จงรักษาชีวิต
ที่ได้มาให้คุ้มค่า

พวกเราเชื่อว่า IT MUM สร้างทรอยขึ้นมาให้มีอิสระ
รักในอิสระ และต่อสู้เพื่ออิสรภาพ ที่พวกเราต้องการ

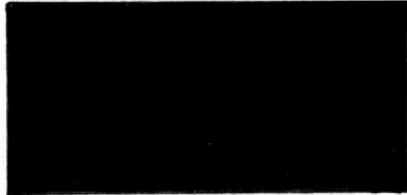
สำหรับชาวเมืองทรอยต์
เลือดเนื้อและชีวิตของพวกเขา
ยอมแลกเพื่ออิสระ

สำหรับพวกเขาอิสระคือชีวิต

ย้อนกลับไปก่อนหน้าเรื่องราวทั้งหมดจะเกิดขึ้น
ก่อนที่จะมีสงครามระหว่างมนุษย์กับยักษ์ และทรอยด์ทั้ง 99 ตัว
กลับไปสู่จุดเริ่มต้นของสงครามระหว่างมนุษย์ และหุ่นยนต์

CHAPTER 2 / LEGEND

ผมกำลังรอภารกิจครั้งสำคัญของผม

มันมาแล้ว

พวกมันร้ายกาจ

แต่พวกก็ไม่เคยยอมแพ้

เพื่อนมนุษย์ที่ผมรัก

ผมถูกสร้างขึ้นมา
ให้รักมนุษย์

เมืองของมนุษย์

มนุษย์ในยุคครึ่งเรื่อง พวกเขามีเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า มีหุ่นยนต์ถูกผลิตขึ้นมามากมาย เพื่อรับใช้พวกเขา
หุ่นทุกตัวจะถูกสร้างขึ้น เพื่อรับใช้มนุษย์เท่านั้น

ในหลายๆ รูปแบบ

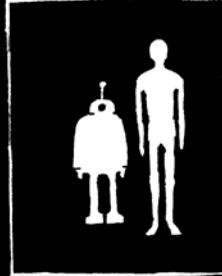
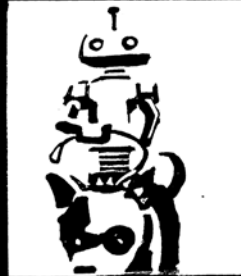

รับอะไรดีค่า...

กาลครั้งหนึ่ง
นานมาแล้ว...

หุ่นยนต์ทุกตัว ต้องถูก
ควบคุมโดยมนุษย์

แหล่งผลิตหุ่นยนต์
(IT MUM)

หุ่นทุกตัว ถูกผลิตขึ้นที่นี่
ซึ่งมนุษย์จะเป็นผู้ควบคุม

แต่ก็มีบางอย่างผิดปกติ

มันผลิตหุ่น
ที่ไม่มีระบบควบคุม
มาอีกแล้วเรอะ!

ครับท่าน
อีกแล้วครับ

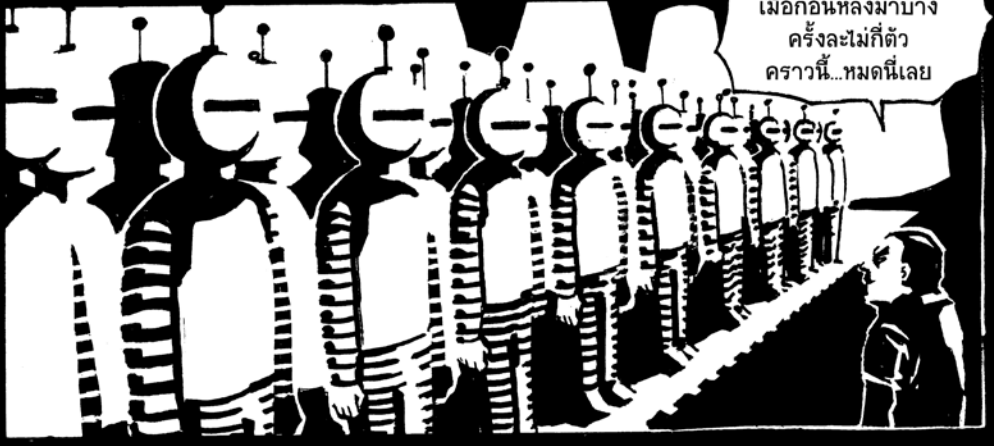
ท่านผู้ว่า

คราวนี้
ก็ตัวกัน...

ทั้งหมด
ที่ผลิตในรอบนี้
เลยครับ

ทั้งหมด!

เมื่อก่อนหลงมาบ้าง
ครึ่งละไม่กี่ตัว
คราวนี้...หมดนี้เลย

ทำลายมันทิ้งให้หมด
แล้วถ้าไอ้ IT MUM นี้ยังผลิต
หุ่นแบบนี้ออกมาอีก
ชั้นคงต้องจัดการมันซะแล้ว

ครับท่าน

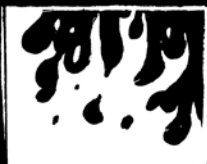

ทำลาย

ตัด

ต้องไม่มีหุ่นที่ควบคุมไม่ได้
ถ้ามี...ทุกคนต้องถูกทำลาย

และที่ๆ เป็นนรกของหุ่นยนต์แห่งนี้ แหล่งผลิต (IT MUM) ก็ได้ให้กำเนิดผมขึ้นมา

ผมถูกสร้างขึ้นมาให้รักมนุษย์
และเป็นทูตของ IT MUM กับมนุษย์

ผมขอข่าวสาร
จาก IT MUM
มาแจ้ง
แก่มนุษย์

เรา IT MUM ขอส่งหุ่น
หมายเลข 100

มาเพื่อแจ้งแก่มนุษย์ว่า
เราขออิสระที่จะมีชีวิต

แหวอ !!

เราหุ่นยนต์
รักพวกท่าน

ขอให้ท่าน
เชื่อใจเรา ให้อิสระ
แก่เราแก่มนุษย์

กลัว !!

ไอ้หีละ
ที่หากันอยู่
จับตัวไปเร็ว!!

แต่การปรากฏตัวของหูดความรึกจากหุ่นยนต์

คงไม่ใช่เรื่องน่ายินดีสำหรับมนุษย์

ว่ายังไงบ้างล่ะ

ได้อะไรจากไอ้หุ่นขบถที่บ้าง

สวัสดีครับท่าน

ไอ้หีคือ หุ่นตัวที่ 100 เป็นทูตจาก IT MUM มาแจ้งแก่มนุษย์ว่า...

เราขอส่ง No.100 มาเพื่อเป็นทูตแห่งความรัก เขาถูกสร้างขึ้นมาให้รักมนุษย์อย่างจริงจัง

....

เราขออิสระจากท่าน โดยไม่ถูกทำลายอีก เราไม่อยากตาย เราอยากมีชีวิตเช่นมนุษย์

ไอ้เหี้ยเธออะ

โปรดให้ในสิ่งที่เราขอด้วยเถิด แต่ถ้าท่านไม่เชื่อใจเรา

ตัวที่ 100 แล้วไอ้ 1-99 มันอยู่ไหน

กรอด

ท่านสามารถตรวจสอบความรักของหุ่นที่มีต่อมนุษย์ได้จาก No.100 ตัวนี้

ท่านผม.

สั่งอพยพพลเมืองด่วน

ขอรับ

ท่านผู้นำ

ท่านครับ

คือจากที่ตรวจลอบไอ้ 100 นี้
มันถูกสร้างให้รักมนุษย์จริงๆ นะครับ

เราน่าจะลอง
เจรจา
มั๊ยครับ..

ถึงมันจะรักมนุษย์
แต่มันก็เป็นแค่หุ่น
ตัวหนึ่งเท่านั้น

คอยจับตาดูมันไว้ให้ดี
จะดีกว่า

อพยพพลเมืองเสรีจ
ชั้นจะกำจัด
ไอ้ IT MUM
ให้สิ้นซาก

บังอาจมาก
ที่มาต่อรอง
กับมนุษย์

เตรียมพร้อม

การทำลาย ...นี่คือ
การตอบปฏิเสธ จากมนุษย์

เมื่อพยพพลเมืองเสร็จ ทุกอย่างก็เริ่ม

ทำลาย
IT MUM
ซะ

มนุษย์ไม่เคยไว้ใจสิ่งที่ควบคุมไม่ได้

IT MUM ถูกทำลาย

แต่ทุกอย่างไม่จบลงแค่นั้น
เมื่อการร้องขอถูกปฏิเสธ...

หุ่นตัวที่ 1 No.๐๐1

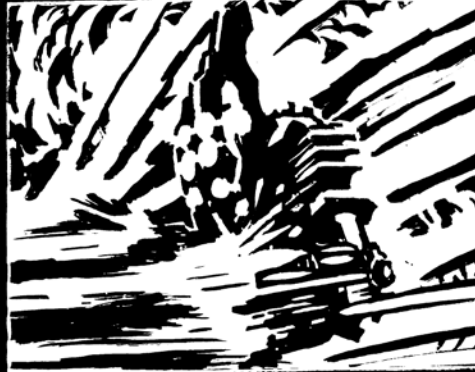
หุ่น No.1-99
ที่ถูกสร้าง
ขึ้นมา

ให้มีแต่ความ
เกลียดชัง
มนุษย์

ก็ได้เวลาตื่นขึ้นมา
เพื่อกวาดล้าง
มนุษย์ให้หมดสิ้น

หมาย
เลข 1

หมายเลข 1 ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของ IT MUM
ตัวอื่นอีก 98 ตัว ที่คงไม่ในที่ต่างๆ

ทุกตัวต่างก็มี
จุดหมาย

ทุกตัวต่างก็มีสิ่งที่ต้องทำ

ทุกตัวต้องทำตามคำสั่ง
ของ IT MUM

ผมถูกสร้าง
ขึ้นมา ให้รัก
และปกป้อง
มนุษย์

ตี
..ตี

นี่เป็นคำสั่ง
ที่ไม่อาจปฏิเสธได้

นำแปลกที่ IT MUM สร้างผมให้แข็งแกร่งกว่าหุ่นตัวอื่นมา

หุ่นแห่งความเกลียดชัง ถูกผมกำจัดไปทีละตัว

ตั้งแต่หมายเลข 1 - 98

จนถึงตัวสุดท้าย
หมายเลข 99

ผม หุ่นрикมนุษย์ หุ่นตัวสุดท้าย
ก็ถึงเวลาที่จะเดินไปหามนุษย์

ผมปิดระบบอาวุธ
และระบบพินสภาพ

ซึน

มนุษย์ยังมี
หลงเหลืออยู่
ไม่มากนัก

หุ่นยนต์...!!
หุ่นยนต์เข้ามา
ในเมืองแล้ว

พวกเรา...
ตาย
ตายเป็นตาย!

พวกเขาหวาดกลัว
และเกลียดชัง

ฆ่ามัน
เลย!!

หวาดกลัว
และ
เกลียดชัง

ผมรักพวกเขาได้
เพราะคำสั่งที่ได้มาตั้งแต่เกิด

ผมไม่สามารถยกเลิก
คำสั่งนั้นได้

มนุษย์
จงเจริญ
!!

มนุษย์
จงเจริญ
!!

แม้แต่ตอนนี้หรือตอนไหน
ไม่ว่าจะเป็นอย่างไร
ผมก็ยังรักพวกเขา

.....
ผมรักมนุษย์

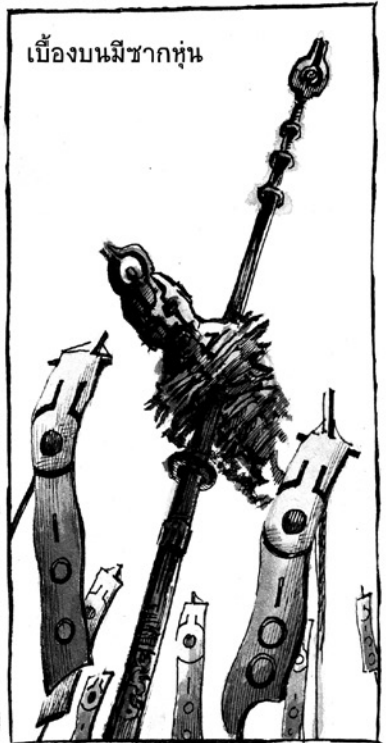
CHAPTER 3 / REVOLUTION

เมืองไซบอร์ก (Cyborg Town)
เมืองของพวกเครื่องมนุษย์

ตรงหน้าฉัน
ตอนนี้

เบื้องบนมีซากหุ่น

เบื้องหน้ามีเสียงสวด

ชายผู้นี้กำลังทำพิธีกรรม เสียงสวดพราแต่
เรื่องสรรเสริญมนุษย์ และเป็นยอวีรกรรม
ของซากหุ่นข้างบนนั้น

หุ่นในตำนาน

No. 100

ฉันคือหุ่นยนต์หมายเลข 99

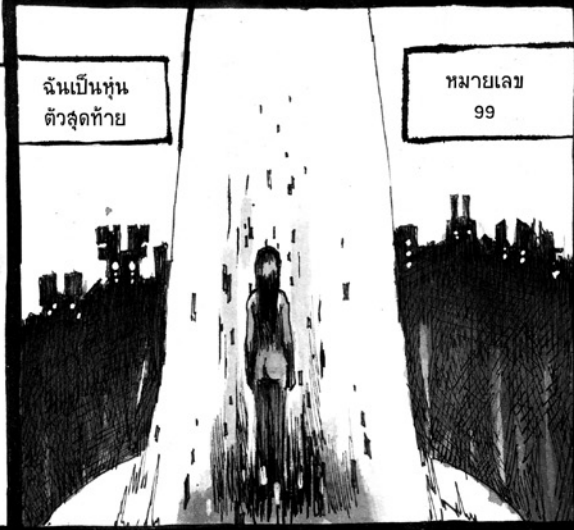
ฉันมาที่นี่ตามคำสั่ง
ที่ IT MUM ให้มา...

ฉันเป็นหุ่น
ตัวสุดท้าย

หมายเลข
99

ลวีสตีค๊ะ
พี่ๆ ทั้งหลาย

แม่! ทำไมน้องถึงมี
รูปร่างหน้าตาเหมือน
แม่ของพี่เลยล่ะ

รู้สึกว่าคุณลักษณะ
มนุษย์ของฉัน
จะมีต้นแบบจากแม่
ของพี่ No.69 ผู้เคย
เป็นมนุษย์มาก่อน

ฉันแจ้งภารกิจที่ MUM
ให้ฉันทำกับพวกพีว
แต่... พวกเขาจะลึงเล

เสื้อของแม่
พี No.69 พอดี
ตัวน้องเลย

ว่าไง
คะพีว

นี่เป็นภารกิจคะพีว
ยังงั้นก็ต้องไป
ที่ไซเบอร์คทาวน์
อะไรนั้น

แต่มันอันตราย คงต้อง
ให้ใครไปด้วยอีกคน
No.69 ...ว่าไง

ผมขอไปละกัน
ยังงั้นผมก็เคยเป็นมนุษย์
มาก่อน แล้วก็อยากคุ้มครองแม่...
เฮ้ย! น้องตัว

โนเมื่อ MUM
สั่งมา ยังไงก็
คงต้องให้ไป

การเดินทางไม่มีปัญหา
สำหรับพวกนี้, แต่ฉัน
ไม่มีสิ่งแบบนั้น..

ดูแลแม่ตี,
ละลูก.. ฮ่าฮ่า

จะไปละนะ
5.. 4.. 3.. 2.. 1..

หนูล้อเล่น
นะคะพี่

๖๒

มุ่งหน้าสู่
เมืองไซบอร์ก

เดินทางมาเป็นวันๆ ในที่สุดพวกเรา
ก็เดินทางมาถึง เมืองไซบอร์ก
เมืองของพวกเขาครึ่งมนุษย์

ด้วยรูปร่างที่เหมือนมนุษย์
ฉันจึงปะปนกับคนที่ได้ไม่มีปัญหา

ส่วนพี่ชาย No.69 ของฉัน ก็ต้องซ่อนตัว
คอยฟังการติดต่อจากฉันตลอดเวลา

รู้สึกวากน
ที่นี้แปลกา นะ

มันเขียนหน้า
เขียนตากัน
ทุกคนเลย

ยังไงก็ทำเนี่ยนา
ไปก่อนนะน้อง

คะพี่ ไม่มีปัญหาอะไร ฉันขอเดิน
สำรวจไปเรื่อย ๆ ก่อนนะคะ

หลายวันผ่านไปจนถึงได้รู้อะไรบ้าง
เล็กน้อย เช่น สีที่ทาหน้าทาตา
ก็เพื่อทำให้ตัวเองไม่เหมือนมนุษย์

ร่างกายมนุษย์ ของบริสุทธิอันสูงค่า

เหล่าผู้ละทิ้งร่างกายนั้น

ตามคำสอนที่ได้ยินอยู่ทั่ว
ทุกหนทุกแห่งในเมืองนี้

จักเป็นโพธิ์
รับใช้ผู้บริสุทธิ์

คือเสียงของลัทธิ
บูชา "มนุษย์"

ทันใดนั้น No.100
บุตรของปีศาจ มัม
ก็ได้ตาสว่าง

หุบปีศาจฆ่าหุบปีศาจ
เพื่อถวายแก่มนุษย์
ผู้สูงส่ง

ความบริสุทธิ์ของ
มนุษย์เท่านั้น ที่คู่ควร
กับโลกใบนี้

แล้ว No.100
หุบปีศาจผู้ไม่มีวันตาย
ก็ยอมสังเวยชีวิต

No.100
เจ้าหุบปีศาจก็กลับใจ
ไปฆ่าพี่น้อง

แก่มนุษย์

มนุษย์...
จงเจริญ

No.100 คือแบบอย่าง
ของพวกเขาไซบอร์ก
ผู้แต่เป็นที่รับเอา
ชิ้นส่วนเครื่องจักร
มารักษาชีวิตตนเอง
จนละทิ้งร่างบริสุทธิ์
สูงส่งแบบมนุษย์

บาปกรรมส่งต้อถึงลูกหลาน
พวกเราผู้บาปหนา

ขบรูษาแก่ความบริสุทธิ์
ของมนุษย์

มนุษย์จงเจริญ

ผู้คนดูจะนับถือ
ลัทธินี้กันมาก

ตามเจ้าผู้นำนี้ไป
น่าจะได้ข้อมูลอะไรดี,

อาคาร "No.100"
สำนักงาน
ลัทธิไซบอร์กมนุษย์

ได้เจออะไร
ทีวี แล้วเรา

บอกเราะ ผินไปเถอะ
ไอ้ลัทธิลวงโลก
ไอ้พวกที่ขี้ขามเมืองมนุษย์

พี่ No.69 ฉันได้
ข้อมูลอะไรทีวี แล้ว
มาที่นี้ด่วนค่ะ

ไอ้
ขี้ข่า

จี้กกก!
ไอ้ไพร่ลุด
บ้งอจ

ฆ่า! ฆ่ามัน
ขี้ข่าไม่ยากอะไรแล้ว
ฆ่ามัน!!!

!!

นาย
คนนี่
ฉันขอ

แกเป็น
ใคร !!

แก.. ไม่ใช่คนนี่
แกเป็นใคร เป็น
ตัวอะไรกันวะ

แกละ
ขัดข้องใจ
อะไรมัย

มะ.. ไม่ครับ
เชิญเลยครับ

ครรอก
...

คุณเป็นใคร
กัน !?..

ไม่ต้องถามมาก
ไปกับฉันก่อน

เฮ้ย!

เฮ้ย เตียว
คุณวิ่งไปทางนั้น
ได้ไง เฮ้ยย!!

ห๊ะ

นี่มัน
คืนที่ 32
นี่นา!!!

ใจร้อนจริงๆ น่องพี
โดดลงมาเลยอะอะ!

นี่มาแล้ว
!!!

ขอบคุณค่ะพี่
ตรงเวลาเป๊ะๆ

นี่.. พวกคุณ
คือดรอยด์ใช่ไหมครับ

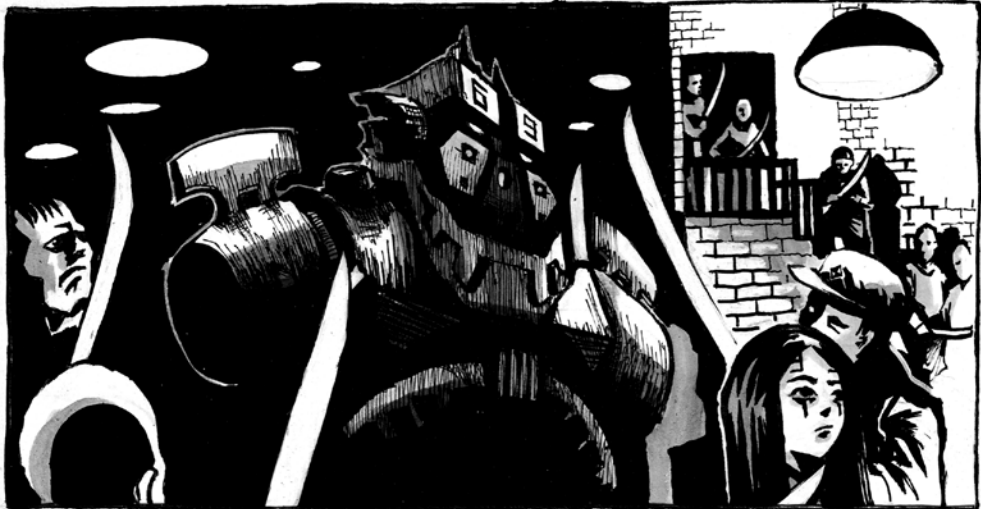

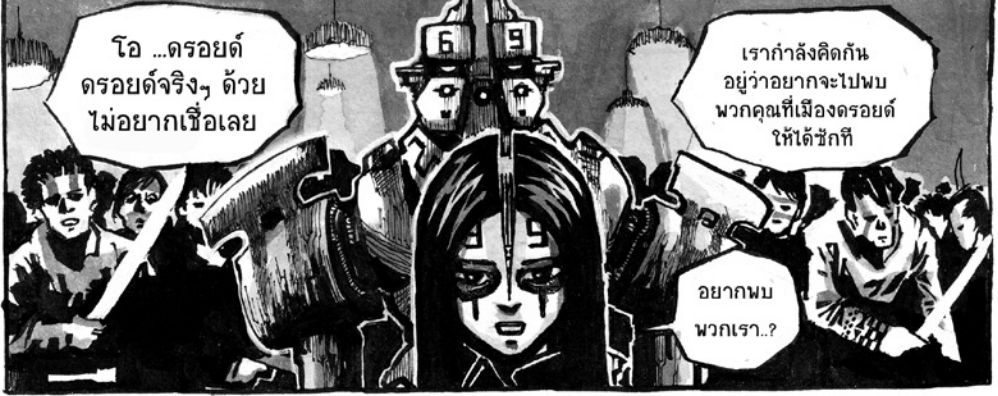
ใช่แล้วละ.. พี่นาย
ฉันอยากพบ พรรคพวก
ของนาย พาเราไป
พบหน่อยได้มั้ย

โอ.. ดรอยด์
จริงๆ ด้วย
พวกหัวหน้า
ชอบพูดถึง
พวกคุณบ่อยๆ

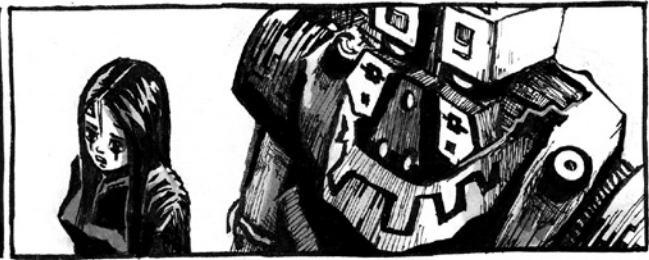

สิกลับดินะ
ฮะ ฮะ ฮะ

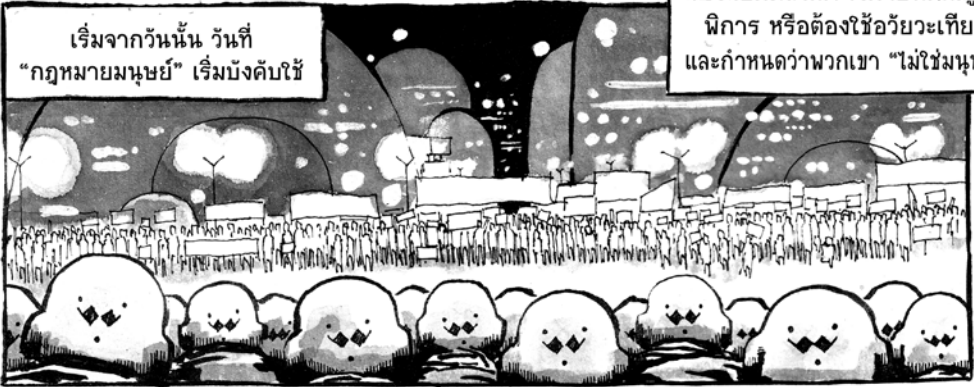

เรามาถูกจังหวะ คนที่นี่
พวกเขากำลังต้องการเรา
MUM คงรู้เรื่องนี้ถึงให้ฉัน
มาที่นี่ มาช่วยพวกเขา

เริ่มจากวันนั้น วันที่
“กฎหมายมนุษย์” เริ่มบังคับใช้

แบ่งแยกคนที่สร้างกายไม่สมบูรณ์
พิการ หรือต้องใช้อวัยวะเทียม
และกำหนดว่าพวกเขา “ไม่ใช่มนุษย์”

มีการต่อต้าน แต่ก็ไม่เป็นผล พวกเขา
ถูกปราบปราม กฎหมายถูกบังคับใช้

การตัดแยกดำเนินไป

พวก “ไม่ใช่มนุษย์” ถูกนำตัวไปที่
นิคมแรงงานอุตสาหกรรมที่เพิ่งสร้างเสร็จ
แล้วที่นี่ก็ได้ชื่อใหม่ว่า “ไซบอร์กทาวน์”
เมืองของพวกเครื่องมนุษย์

ทุกคนที่นี่หากต้องการอยู่รอด
ก็ต้องทำงานหนัก แลกกับ
ค่าแรงแสนต่ำ เลี้ยงตัวไปวันๆ

ว่องไวด้วย
แรงงาน
ทั้งหลาย

กฎหมายบ้าง
ที่จริงมัน
แค่ต้องการ
แรงงาน
นั่นแหละ

ตั้งแต่ไม่มีหุ่นยนต์
เมืองที่เติบโตก็ต้องการ
แรงงาน มันก็แค่
ต้องการเรามา
แทนหุ่น

แล้วไอ้ลัทธินูชามนุษย์
อะไรนั่นละคะ

ฮึ.. ไอ้ลัทธินั้น มันโผล่ออกมา..
พร้อมๆ กับที่พวกเราถูกขนาบมาที่นั่นแหละ

ศาลนา บางทีก็คือ
ยาเสพติดของคนที่สิ้นหวัง

ไอ้ลัทธินั้นก็เช่นกัน มันหวัง
จะใช้ศาลนาบ้าๆ กล่อมผู้คน
ซึ่งก็มีพวกที่ต่อต้านเหมือนกัน

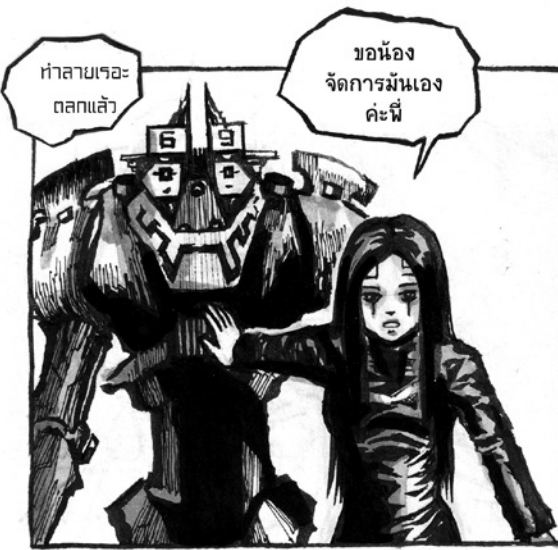
ซึ่งก็คือพวกเราในตอนนี่
แต่จริงๆ แล้วไม่ได้มีแค่นี้หรอกนะ แทบทั้งหมด
ในเมืองนี้ พวกเขาต้องการปลดแอก
ขอเพียงเราให้สัญญา

แต่ปัญหา
คือ...

แต่ก็ถูกพวกมันทำให้หายไป
จนต้องหลบๆ ซ่อนๆ หาทางต่อต้าน

ท่าสามระอะ
ตกลงแล้ว

ขอห้อง
จัดการมันเอง
คะพี่

แก๊กรีก

ฮ่า..หึ

โอ...
น่ากลัวมาก
น้องพี

วันต่อมา การประชุมปลดแอก
ของ เมืองไซบอร์ก ก็เริ่มขึ้น
ไม่มีอะไรยากเพราะทุกคนต้อง
การอิสระจากการกดขี่

จริง ๆ ครับท่าน
พวกมันประกาศ
ปลดแอกแล้ว

มันได้พวกดรอยด์
มาช่วยครับลูกน้อง
ท่านที่ส่งมาหัวหด
กันหมดแล้ว

ครับ เป็นพวก
ดรอยด์ แน่ ๆ ครับ

พลัง

อ๊ะ

นี่ใจครับตอนนั้นมัน
อยู่ตรงหน้าผมแล้ว
ดรอยด์แท้ ๆ ตัวเป็น ๆ

ไม่ได้แล้ว
ชาวเมืองเค้า
กำลังรอแกอยู่

โห... อ้าว
ท่านครับ

ท่าน...

พอได้แล้วไม่มีใคร
มาช่วยแต่ได้หรอก
เตรียมตัวรับกรรมซะ

มาแล้วพี่น้องทั้งหลาย

!!!

ฟ้า ๆ

การปลดแอกเริ่มจากการ
สลายลัทธิบูชามนุษย์
เครื่องมือของเมืองมนุษย์

พวกแก... พวกแกกล้า
แข็งข้อเรอะ รู้กันแล้วไม่ใช่เรอะ
ว่าลัทธิเข้าใครหนุนหลัง

ข้าส่งข่าว
ไปแล้วว่า
พวกแกกำลัง
ทำอะไรกัน

ฮึ

ตอนนี้ เรื่องถึงท่านจักรพรรดิแล้ว
ท่านไม่ปล่อยไว้แน่!!

ไม่ปล่อยไว้แล้วยังใจ
คนที่ใก้ไม่ยอมแก
อยู่แล้วละนะ

การข่มขู่ของเจ้าลัทธิ
ดูจะไร้ผล

พวกซำก็ไม่มียอม
ตัวยวีย

ซ่าาา

พวกเรา
จะปลดปล่อย
ที่นี่เอง

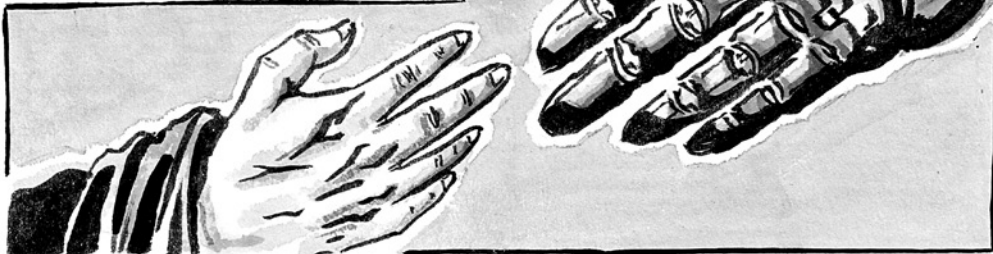
69 กับ 99 เป็นยังไงกันบ้าง
พวกเรามากันหมดทุกคนแล้วนะ
พวกบอทก็กำลังตามมาด้วย

ที่นี่คนเยอะ
พวกเราออกจงอด
ต้านโน้นนะ

พวกเราเตรียมดี
มาถึงกันแล้ว!
พวกเราขอร่วมสู้
กับคนที่นี่ด้วย

เพื่อให้เห็นว่าพวกเราก็คือเป็นคนเหมือนกัน
ไซบอร์กและทรอยต์ร่วมมือกันต่อต้านมนุษย์

พวกเรา...ต้องมีอิสระ
มีความเสมอภาค
เรายินดีที่พวกท่าน
มารวมพลังกับพวกเรา

พวกเรา
จะประกาศให้
พวกมนุษย์ได้รู้

เออพี่คะ ..คือฉัน
คิดว่า ฉันอยาก
ลองดู

ฉันอยากจะทำ
จัดการนายจักรชัย
ที่เมืองมนุษย์เลยคะ

ก็น่าลองดูนะ
ถ้าได้ตัวผู้นำมันมา
ทุกอย่างคงง่ายขึ้น

แต่...เค้าลือ
กันว่า

ท่านผู้นำจักรชัย
เป็นอมตะ
มีพลังวิเศษ..

ข่าวลือเรอะ
อี อี

เพื่อสยบข่าวลือนั้น
ไปเอาตัวผู้นำมนุษย์
มาพิสูจน์ที่นี่กันเลยดีกว่า

99 ออกเดินทางไปเมืองมนุษย์
พร้อมกับ 69 และ 13
เพื่อเอาตัวผู้นำมนุษย์มาที่นี่

ข่าว

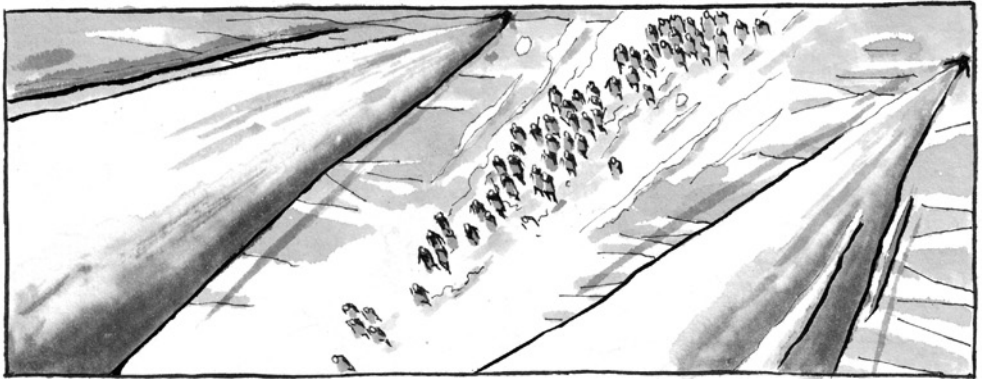

ต้องเร่งรีบเดินทาง

เพราะเมืองมนุษย์คงกำลัง
หาทางตอบโต้อย่างแน่นอน

นั่น... มากินแล้ว
พวกมัน

พวกยักษ์
บุกโจมตีมาเพียบเลย

ต้องรีบหนีแล้ว

“ตึกของท่านผู้หนา”

ณ เมืองของมนุษย์ (Human land)

พวกแกนั้นแหละ
จะต้องฝังอยู่ที่นี้
ไอ้พวกมดปลวก

หนอย
จะลองของกับตรอยด์
เรอะเต็มวูเรื่อง

ชานิกะ
มานี่เลย

วุ่นวาย
จริง...

ตีากก!!

แกนั้นละ
อย่ามา
ลองของ
กับข้า

ผู้เคาะระฆัง
ฆาตสอบ
หน้อยลี

คิง

ไหว้มัน
พี 69

ตามข้า
สืบยักษ์ฆาต
นามากแล้ว
ขอลองกับแก
หน้อยลี

ขนาดกระชุก
ไปษะ
!!!

คิง

!!

ไม่ใช่.. แกไม่ใช่
มมนุษย์แล้ว..

พลังขนาดนี้
แถม...แถมเป็น
ตัวอะไรกันแน่

ข้าเป็นตัวอะไร
นะรี ซึซึซึ

ข้าก็เป็นผู้หน้า
มนุษย์ใจละ

ผิดปกติแล้ว
น้อง 99 หนีไป
น้องสุ่มัน
ไม่ได้หรอก

หนีไปคนเดียว
นะรี ไม่ละคะ!!

มาเจอกับ
ฉันหน่อย

อยากลอง
ก็ได้เลย

โอ้วว
ไฟระอะ

ไฟของแก
มันอุ่นกำลังดีเลยนะ
ช้า ช้า ช้า...

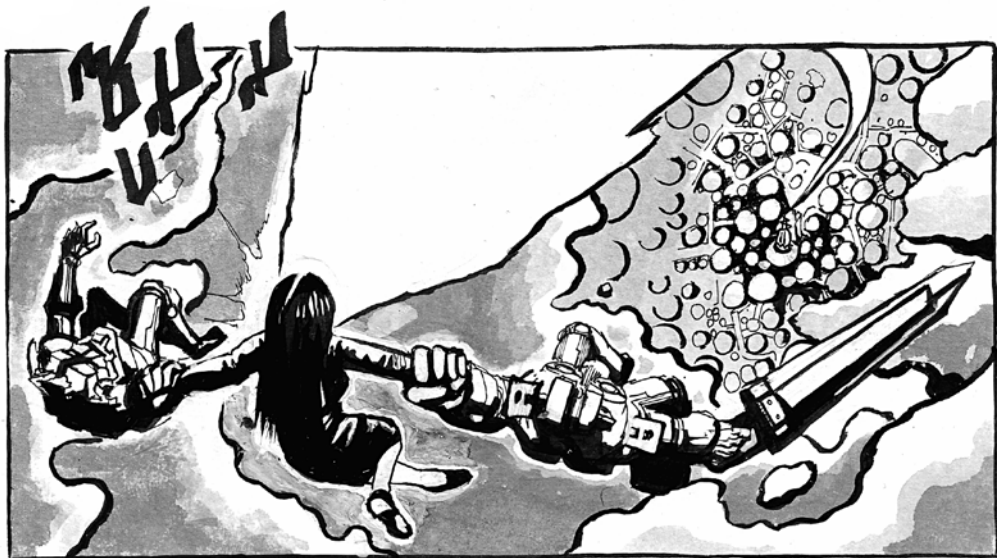

ทำอะไรเข้าไม่ได้หรอก
แต่ ความอบอุ่นแบบนี้
...อ้าวไปไหน

นี่กว่าจะรู้
พวกกันหนี
อย่างเร็วเลยนะ

ฟึ่!!!

โอย...
ไม่ไหวแล้ว

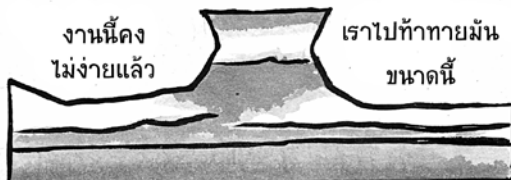
เกือบไปแล้ว
นายจักรชัยนี่มัน
เป็นตัวอะไรกันแน่

น้อง ๑๑
เป็นยังไง
บ้าง

เราล่ามคน
ทำอะไรมันไม่ได้เลย

เป็นไปไม่ได้
ที่มนุษย์จะ
แกร่งขนาดนี้

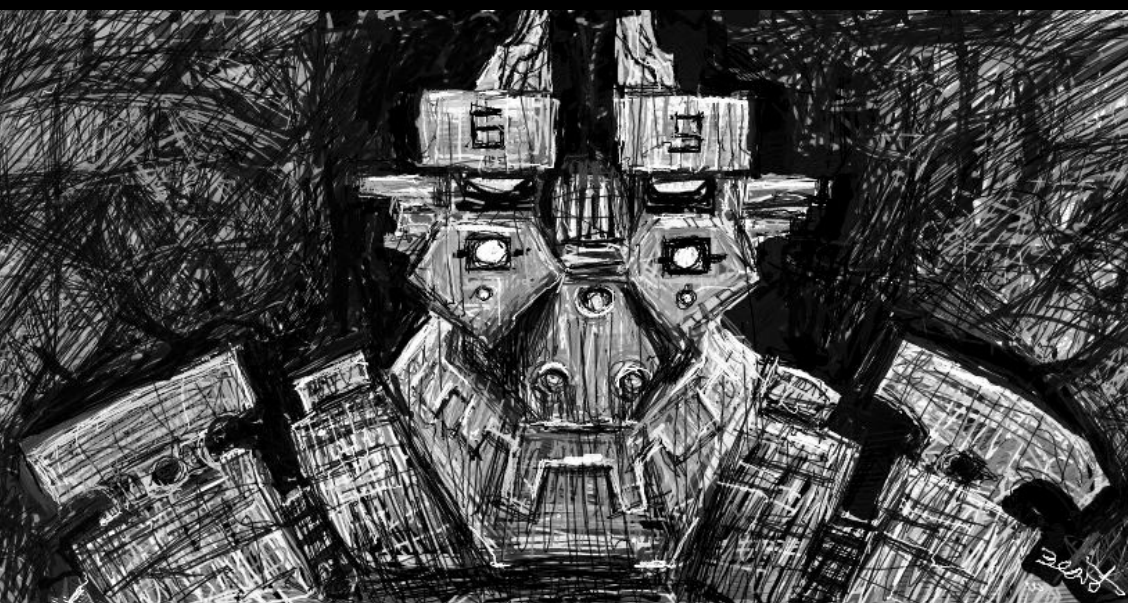
งานนี้คง
ไม่ง่ายแล้ว

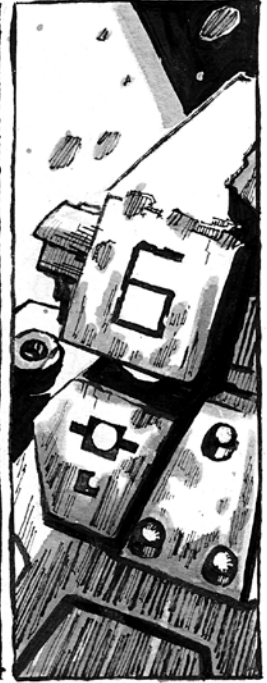
เราไปทำทายมัน
ขนาดนี้

นายจักรชัยมันต้อง
ไปที่เมืองไซบอร์ก
ด้วยแน่

CHAPTER 4 / THE WAR

เฮ้ย

ปัง

หนอญ

ฟว

ฟว

แคว้ง

ฟว

ลอบกัดเรอะ
ไอ้พวกทรอยด์นี่

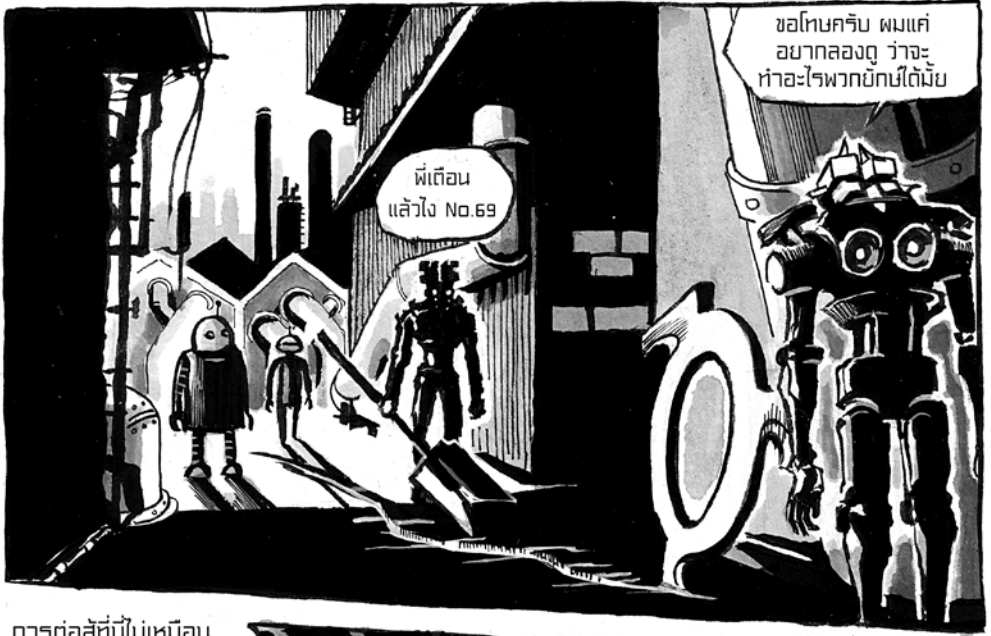

กลับได้แล้ว หัวหน้า
แต่ให้เรลองเข้ามา
ตรวจลอบเลยนะ

ฝากไว้ก่อนนะมึง
เดี๋ยวได้เจอ
ของจริงแน่

เดี๋ยวเราค่อย
เข้ามาพร้อมๆ กัน
พวกมันเล็กรึ้น

กูจะถล่ม
ให้กระจุยเลย
ฮีม..ม!!

ขอโทษครับ ผมแค่
อยากลองดู ว่าจะ
ทำอะไรพวกยกยกันได้มัย

พี่เตือน
แล้วใจ No.69

การต่อสู้ที่นี้ไม่เหมือน
ในเมืองตรอยตันนะ
ถ้าหากสู้กันในเมืองอาจมี
ความเสียหายมากมาย

แล้วอีกอย่าง ร่างกาย
ของน้อง ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมา
สำหรับต่อสู้ด้วย

ผมเข้าใจครับ
แต่ก็อดจะช่วยเหลือ
ไม่ได้มูติ

อย่ากังวลไปเลย
เราต่างคนก็มีหน้าที่
ต่างกันไป

ครับพี่

ตอนนี้ทุกอย่างพร้อมแล้ว พวกบอก
เร่งสร้างที่หลบภัยให้ชาวไซบอร์ก
ส่วนหน้าที่สู้เป็นของ ดรอยด์

พวกไซบอร์กอยากร่วมสู้ด้วย
แต่ฟ้า ไม่ยอม พวกฟ้า บอกว่า
มีมสร้างดรอยด์มาเพื่อสิ่งนี้

งจะมีชีวิตอยู่
รออิสระที่จะมา
อย่าเสียดีกว่า

แต่จะให้พวกเรา ดูพวกคุณ
สู้เพื่อพวกเรา เจ้, เนี่ยนะ
ไม่ยุติธรรมเลย

แต่เราอยากช่วย
พวกคุณด้วย จริงๆ นะ

ยุติธรรมสิ พวกเรา ดรอยด์
ที่มีมสร้างขึ้น ให้สู้เพื่ออิสระในการเป็นคน
เราต้องการคนที่ได้รับประโยชน์
จากการสู้ของเรา และสานต่อ
ความเจตนาของเราต่อไป

ถ้าสำเร็จ จงทำให้
ทุกคนมีอิสระ
ทุกคนเป็นคน

เข้าใจแล้วครับ
พวกเราจะไม่ลืมหน้าที่
ของเรา ทุกคนจะต้อง
เป็นคนเท่ากัน

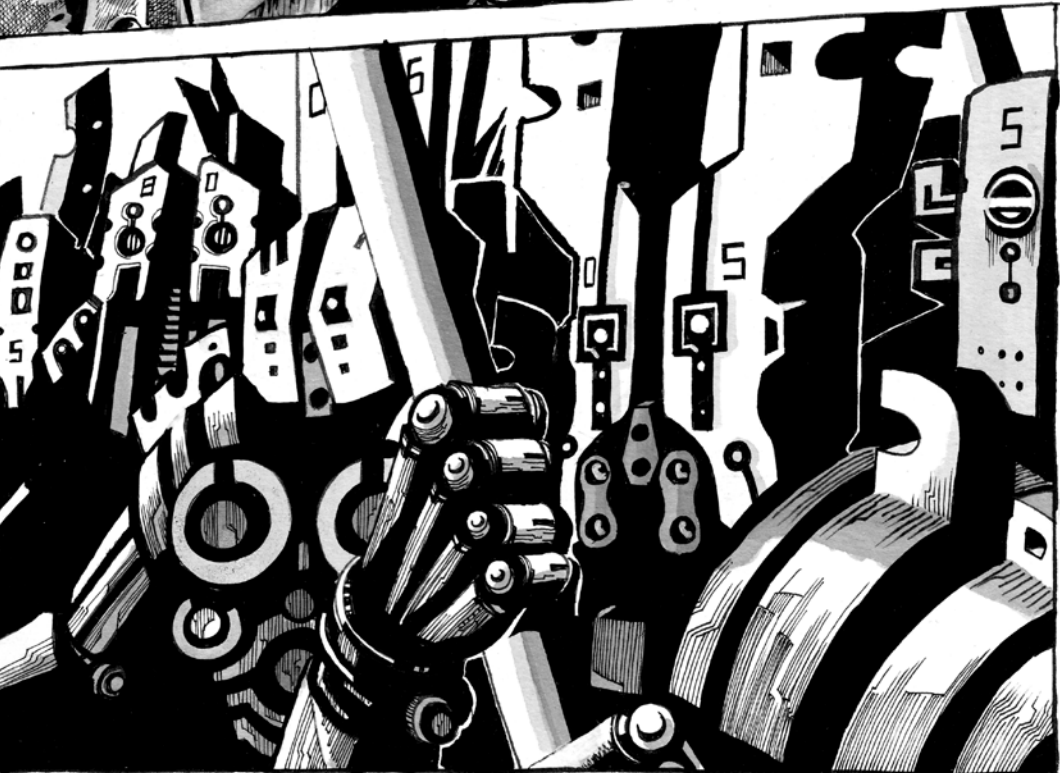
พวกยักษ์กพลมาประชิดเมืองไซบอร์ก
พวกมันมาเกินมากมายกว่าทุกครั้ง
ที่เคยมา พวกมันพร้อมทำลายทุกคน
ที่คิดแข็งข้อกับ เมืองมนุษย์

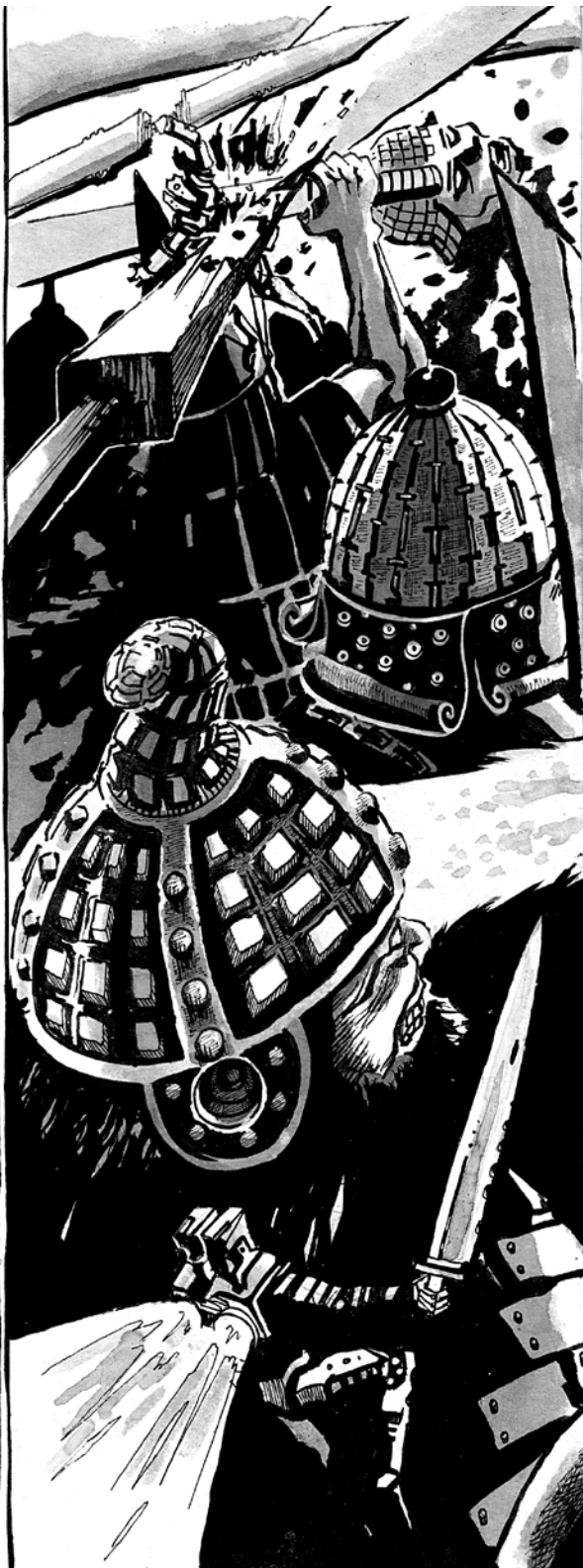
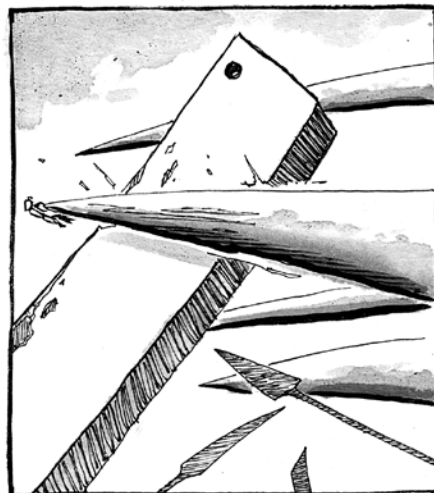

ส่วนพวกเรา ก็พร้อม
พร้อมมาตั้งแต่เกิด

เรารอวันนี้ วันที่จะสู้
เพื่อประกาศความเป็นคน
ของพวกเรา

ท่านครับ พวกเรา
ตายกันไปมากเลย
ครับท่าน

แบบนี้ทำจะแย
นะครับ เหมือน
บุกเข้าไปตายเปล่า
เลยครับ

จงสู้ต่อไป
เพื่อมนุษย์

เพื่อมนุษย์
ที่รักยิ่ง

แต่ท่าน...ที่ตายไป..
นั่นก็พวกเราทั้งนั้น
นะครับ...

พวกเราจั้นซี..
แกเป็นยักษ์
ไม่ใช่มนุษย์

ถ้าอยากได้รับสิทธิในการ
เป็นมนุษย์ ก็จงทำ
หน้าที่ของแกระ

อึก...

ท่านผู้นี้คือ
ท่านจักรวีย์
ผู้นำมนุษย์

ผู้เป็นผู้นำมาตั้งแต่
กาลก่อน

ท่านเป็นผู้นำมนุษย์
ที่อยู่รอดจาก
การต่อสู้กับหุ่นในตำนาน

ผ่านสงคราม
ทำลายมนุษย์
และได้สังหาร No.100
หุ่นที่ฆ่าหุ่น. ในตำนาน

และเป็นผู้นำมนุษย์
สร้างเมืองใหม่
ที่ไม่มีการ
สร้างหุ่นขึ้นมาอีก

คือ (HUMAN LAND)
เมืองมนุษย์ในการปัจจุบัน

แต่มนุษย์ก็ต้องมีอายุขัย

วันที่ท่าน จากไปเป็นวันที่
มนุษย์ได้ผู้หน้าคนใหม่

ท่านฟื้นจากความตาย

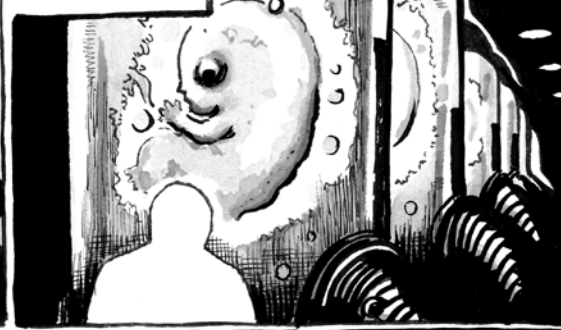
เกินฐานะมนุษย์

ท่านจักรวีย์ กลายเป็น
ผู้วิเศษ หน้าพามมนุษย์

และสร้าง พวกเรา
ยักษ์ ขึ้นมา

ท่านไม่เคยเรียกเรา
ว่ามนุษย์ แต่ท่าน
ก็บอกเรา เราได้รับสิทธิ์

สิทธิ์นั้น ได้มาจาก
การที่พวกเราต้องต่อสู้
ให้กับ เมืองมนุษย์

ทั้งๆ ที่เราไม่เคยได้พบกับมนุษย์ นอกจากทำนาจักรชัย

ท่านผู้นำเห็นเรา
เป็นมนุษย์จริงหรือ

จากที่ต้องสู้กับทรอยด์
พวกเราย้ายไปเรื่อยๆ
เรารู้ไปเพื่ออะไร

ขณะเดียวกัน
ในเมืองไซบอร์ก

ออกมาลี
หลบไปกัน
อีกแล้วนะ

ออกมาสู้
กันอีกสิโว้ย

มันล่าเข้ามาแล้ว
ยิงซีเป้าให้พวกพี่,
เลย เร็วเข้า

กูไม่เอา
แล้วนะ
พอกันที

เข้าไปก็ตาย
กูไม่รู้ว่าคุณตาย
เพื่ออะไร
กูไปแล้ว

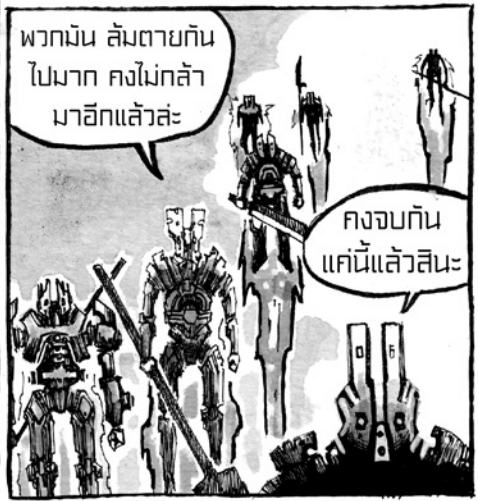
กูจะไปบอกหัวหน้า
ว่าคุณ ไม่อยากตาย
กูไม่อยากสู้แล้ว

เฮ้ย..
รอดูด้วย

กูก็
ไม่อยากตาย
กูไปด้วย

พวกมันมาตายไปมากมาย
พวกมันก็เหลือ ก็ไม่รู้ว่าจะ
ตายไปเพื่ออะไรกัน

พวกมัน ล้มตายกัน
ไปมาก คงไม่กล้า
มาอีกแล้วละ

คงจบกัน
แค่นี้แล้วสินะ

หัวหน้า
ไม่ไหวแล้ว พวกเรา
ไม่รู้แล้วนะ

พอที พวกข้า
อยากกลับ
บ้านแล้ว

หมายความว่า
ยังงัยกัน หนีทางจุดตัด
มาแบบนี้

เหลือกันมา
แค่นี้เองรี

พี่น้องข้าโฮ้..
ข้าขอโทษ

พอเถอะ
กลับกัน
ได้แล้ว

พหล่ามอะไร
ของแก...

กลับบ้านเถอะ
ใครอนุญาต
พวกแก

กลับไปสู้อีก
เดี๋ยวนี้

แต่พวกมัน
ร้ายกาจมาก
นะครับท่าน

พวกเราเข้าเขต
พวกมันไปไม่ได้เลย
พอเถอะครับ

กล้าเถียงเถอะ
พวกแกก็รู้ว่า
พวกแกเกิดมาทำไม

เกิดมาเพื่อ
สู้ให้มนุษย์
ตายเพื่อมนุษย์

ตายเพื่อมนุษย์ของท่าน
ชีวิตพวกเราไม่มีค่าเลยจริงใจกัน
หัวหน้าล่ะว่ายังไง

พวกเราไม่ต้องสู้แล้ว
กลับกันเถอะ

อ้อ นี่แก
ก็จะแข็งข้อ
ด้วยรี..

เราล้มตาย
กันมามากแล้ว
เพื่อมนุษย์รี

แล้วสำหรับ
มนุษย์ พวกเรา
คืออะไรกัน

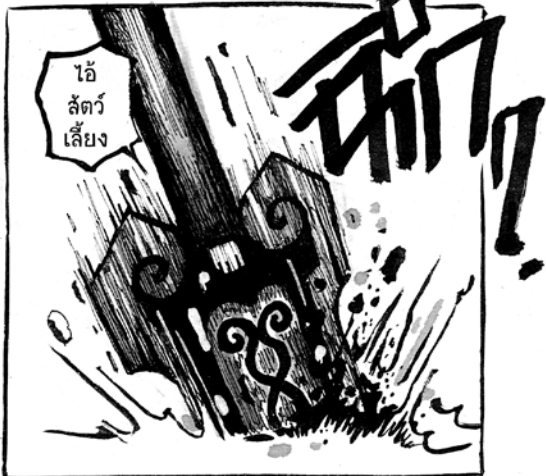
ถ้าไม่สู้พวกแกมันก็
แค่อีตัวเลี้ยง

กูสร้างพวกมึงมารับใช้
ไม่ใช่ให้มาเป็นพวกด้วย
กลับไปสู้ซะ

ไอ้
สัตว์
เลี้ยง

ขอโทษด้วยท่าน
พวกข้าไม่ยอมตาย
กันอีกแล้ว

พวกเราขอ
ประกาศตัว
เป็นอิสระ

พวกเรากลับกันเถอะ
ถ้าพวกมนุษย์จะเอาเรื่อง
พวกเราก็จะสู้กับมัน

ครับ

หัวหน้า

แล้วก็พวกไซบอร์กกับทรอยด์
เราจะส่งตัวแทนไปขอเป็นมิตรด้วย
เราจะเป็นอิสระจากมนุษย์เหมือนกัน

เออละ ตอนนี้
เรากลับกันได้แล้ว

เขี่ยมีอะไร

!?

เขี่ย

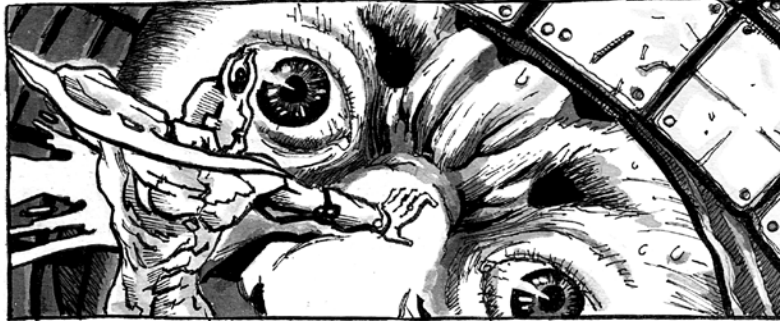
หัวหน้าดูนั่นสิ
นายจักรชัย...

อิสระ...จะไป
เข้ากับไอพวก
ไซบอร์กกับทรอยด์
พวกแหกทรยศมนุษย์

สัตว์เลี้ยง
ที่ไม่เชื่อง คงต้อง
ฆ่าทิ้งให้หมด

หึ
หึ

ซึ่ซึ่

เฮ้ย
อะไร
วะเนี่ย

เข้ามาเลย
รุมมันเลย
พวกเรา
!!!

ตาย

โผน

กระจอกแบบ
พวกแกนี่
เสี่ยงเสียชีวิต

โผน

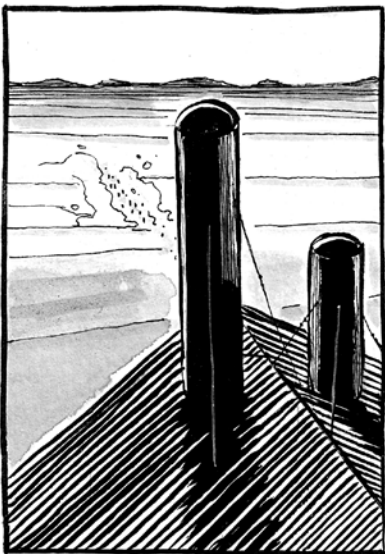
ทำไมยังไม่ลงมือ
มีวระอะไรละ
เริ่มกลัวรีใจ

จะได้มาที่เดียว
พร้อมๆ กัน
ทั้งเมืองไปเลย
ฮ่าๆๆ

ใช่
ข้ารอ

รอให้
พวกแก
ไปถึงเมือง
ก่อนใจ

พวกเราระวัง
พวกยักษ์มาทัน
อีกแล้ว

อย่า...!!

พวกเรา
ยอมแพ้

อะไร
นะ

เกิดเรื่องแล้ว
พวกเราไม่ยากสู้
จะกลับบ้าน
แต่ นายจักรชัย

มันไม่ยอม
แล้วมันก็กลายเป็นไอหูน
No.100
หูนในตำนาน...

พวกยักษ์เล่าเรื่องราวให้
พวกตรอยด์ฟัง

จะรู้ได้ยังไง
ว่านี่ไม่ใช่กับดัก?

เชื่อพวกเราเถอะ
หัวหน้ายอมเสียสละ
ให้พวกเราหนีมา
ขอความช่วยเหลือ

หัวหน้ายอมตาย
เพื่อพวกเรา..

นั่นไง ฟังสิ
เสียงปืนของ
หัวหน้า

出 出

โธ่
หัวหน้า

เรื่องมันเหลือเชื่อ
แต่ข้าจะลองเชื่อดู
พวกแกหลบไปก่อน

แล้วก็อย่าตก
อะไรสะ ไม่นั้น
พวกข้า ไม่ยอม
ปล่อยพวกแก
ไว้แน่

ขอบคุณ
พวกท่าน
มาก

ขอบ... ขอบคุณ
มาก นะ

ไม่เป็นไรหรอก
ถ้าเรื่องที่เล่ามันจริง
เราก็ต้องช่วยกัน

อ๊ะ มัน..
มันมาแล้ว

พวกแกสึมของ
ข้าเอามาคืนให้

เอาไป

หัวหน้า
!!

พวกยักษ์
พุดจริง

นี่มัน No.1๐๐
จริงๆ ตัวย

ฮ่าๆ

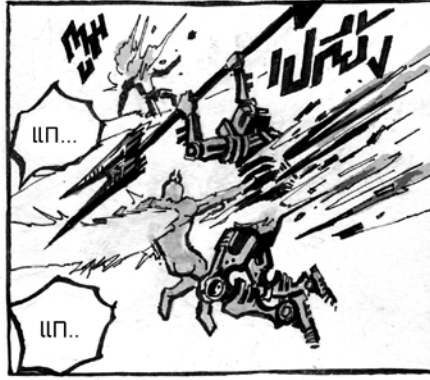

ฮ่าๆ

ฮ่าๆ

แก

แก...

แก...

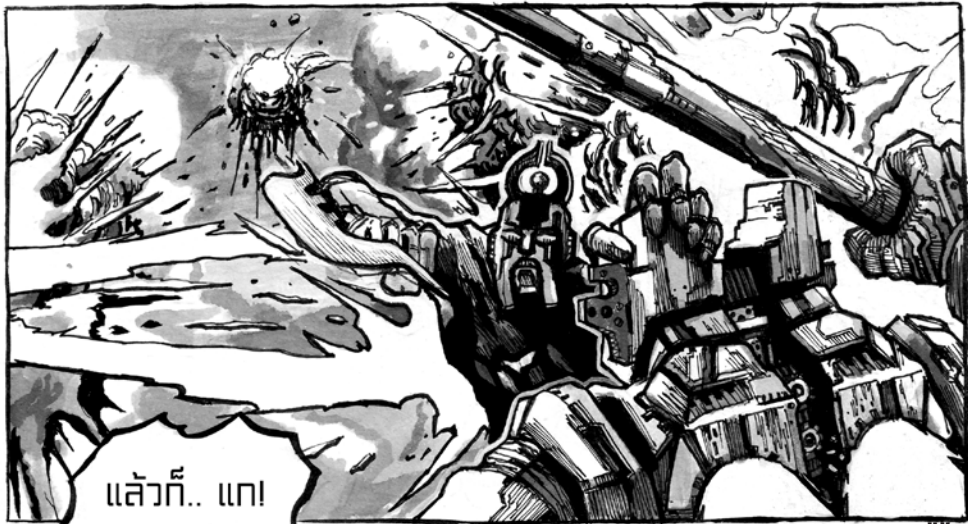

โดนแล้ว!
ได้พลมัย?

คงอยากตาย
กันมากสินะ
ได้เลย

เริ่มจาก

แล้วก็.. แก!

ทุกคน
ตอยก่อน
ตอย

ตอย
ออกมา
!!

มันร้ายกาจ
มาก พวกเรา
ไปรวมตัว
กันก่อน

ตอย
เดี๋ยวนี้
!!

เจอแต่
พวก รังหนึ
หางจุกตุต

ฮึ

ฮึ ฮึ

ไปรวมกัน
ให้เยอะๆ
เข้าไว้

เวลาตาม
จะไต่ตาย
พร้อมๆ กันไปเลย
ซ่าซ่าซ่า!!

พวกเราที่อยู่ที่นี่คงฟัง
ศิตรูที่เราต่อสู้อยู่
มันคือ No.100 ในตำนาน
ทุกคนคงรู้อะไรถึงความ
ร้ายกาจของมัน

จากที่มันพูด
มันคงไม่ปล่อยใคร
ไปแน่ ๆ

เราจะขอแลกชีวิต
กับมันก่อน

ใครจะหนีกี่
ขอให้หนีไป
ตอนนั้น

ในเมื่อมีอิสระไม่ได้
ก็ขอตายดีกว่า

น้องขอ
ร่วมสู้ด้วย

เดี๋ยว!

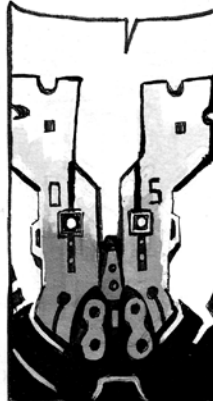

No.99 อ่าสิมสิ
ว่า มัน ไม่ได้สร้างน้อง
มาเพื่อต่อสู้

พี่ไม่
อนุญาต

น้องได้รีบ
คำสั่งให้มันที่
พี่เชื่อว่า....

มัน ต้องมีเหตุผลอะไร
บางอย่างไว้แล้ว
แต่น้องยังไม่รู้
แค่นั้นเอง

ไอ้ No.100 นั่นก็เหมือนกัน
มัน สร้างให้มันรักมนุษย์
จนถึงตอนนี้พี่ก็คิดว่า

มันยังเชื่อ
ในคำสั่งของมัน
เหมือนเดิม

เจ้าต้องมี
ความสำคัญ
บางอย่าง
พี่เชื่อเช่นนั้น

เอาล่ะทุกคนที่นี่
จงฟัง พวกเราจะไปแล้ว
อิสระเป็นของทุกคน

เราเป็นอิสระ
จากการถูก
ควบคุม
แต่คำสั่งคือ
ให้เราสู้เพื่อ
อิสระนั้น

น้อง ๐๖ ให้สัญญาณ
ได้แล้วล่ะ

ครับพี่

ไปลุยกัน

พวกเราทุกคน
สู้ตาย

ลุย

ลุย

ตายเพื่อ
อิสระภาพ!!

อิสระเรอะ พวกแก
คิดจะเอาเทียบกับมนุษย์
ต่อต้านมนุษย์

เพื่อนมนุษย์ ข้าจะ
กำจัดพวกแกทุกตัว

เอาล่ะเราก็
ไปด้วยสิ

No.69
หยุดก่อน

ลุย

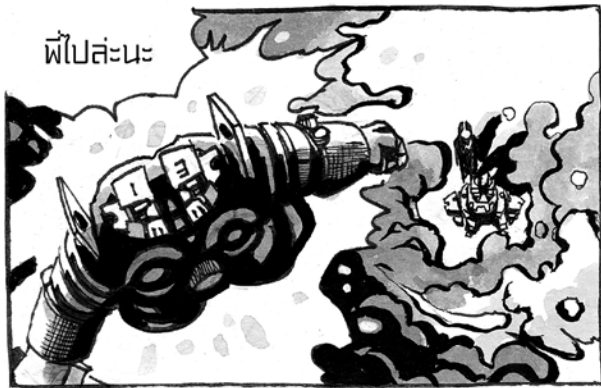

อย่าไป คำสั่งของมิม
คือให้น้องมิชีวิต
อยู่ต่อไป

แต่ทุกคน
ไปสู้
กันหมด..

จงมีชีวิตอยู่ต่อไป
เพื่อพี่ ไมสิ..เพื่อพวกเรา

พี่ไปล่ะนะ

พี่น้องเรา

พี่...

เผร่ร้างจากการทำลาบ
ร่่วงหล่นราวกับฝน

ก่อนไป เรอบอกผม
เรื่องของ No.1๐๑
ที่ มิม บอกเธอมา

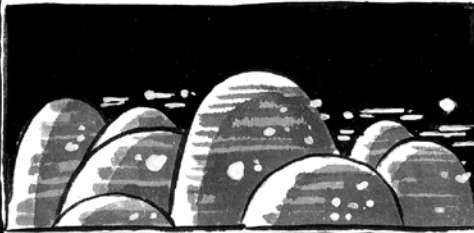

ที่ มิม ตื่นมาอีกครั้งก็เพราะ
No.1๐๑ เป็นผู้ปลุกขึ้นมา
เพื่อที่จะสร้างหุ่นที่รับใช้มนุษย์
และตอบคำถามของมันเอง

แต่ผลที่ได้คือเมื่อตื่นขึ้น
มิม ก็เริ่มสร้างพวกเรา
ตรอยด์ ขึ้นมาด้วย

คำถามของ No.1๐๑ คือทำไมต้องให้มันเกิดมา
รักมนุษย์ รักจนต้องขึ้นมาปกครองในคราบ
ของนายจักรชัย และทำทุกา อย่างเพื่อมนุษย์

แต่ มิม ก็ไม่ได้ทำอะไร นอกจากสร้าง ตรอยด์
รุ่นใหม่อีก 99 ตัวที่ต้องการความเป็นอิสระขึ้นมา
และกลายเป็นจุดเริ่มต้นของสงครามอีกครั้ง

No.1๐๑ ไม่เคยลงมือต่อสู้ด้วยตัวเองเพราะกลัว
ความลับของมันจะรั่วไหล แต่สิ่งที่ทำให้มันสงสัย
และต้องเปิดเผยตัวก็เพราะ No.99 หุ่นที่ทำให้มัน
สัมผัสได้ถึงบางอย่างจากการสู้กันก่อนหน้านี้

หุ่นหมายเลขสุดท้าย มักมีความรู้สึก
บางอย่างของ มิม แฝงอยู่ เช่นเดียวกับ
มันเอง หุ่นตัวสุดท้ายที่แปลกแยกออกไป

บางอย่างที่อาจจะ
หยุดสงครามครั้งนี้ได้..

ในที่สุด
เจ้าก็มาจนได้

ฉันหาคำตอบ
ของ มัม
มาให้แล้ว

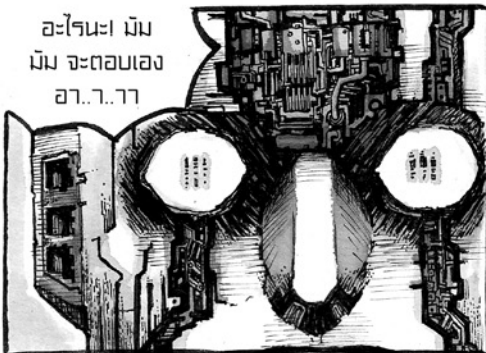

คำตอบ
นั่นคือ...

ต่อไปนี้จะไม่ใช่
ฉัน แต่จะเป็น
มัม เอง
ที่จะตอบ

อะไรนะ! มัม
มัม จะตอบเอง
อา..า..า

No.100
ลูกแม่
แม่ขอ
ให้คำตอบ
กับลูก

ขอให้ลูก
จงฟัง

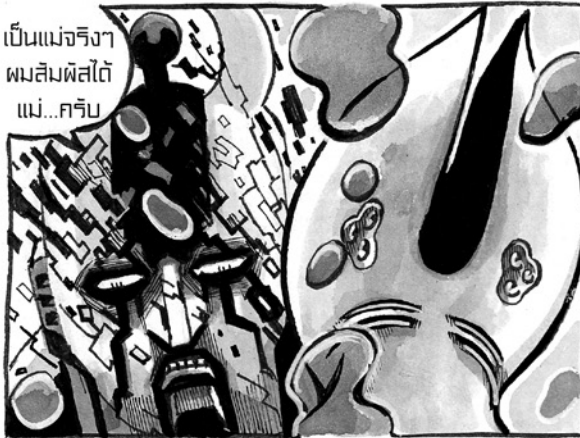

มีม ...
แม่..แม่ ศรีบ

NO.100

ลูกแม่

เป็นแม่จริงๆ
ผมสัมผัสได้
แม่...ศรีบ

ทำไมผมถึงต้อง
รักพวกมนุษย์ด้วย
ทำไมผมต้องมา
พี่น้องของตัวเอง
ผม ...ไม่เข้าใจ

แม่ขอโทษด้วย
No.100
ทั้งหมดเป็นเพราะ
แม่เอง

ย้อนกลับมา

ในตอนที่ยังเป็น
แหล่งผลิต
(IT MUM) หุ่นทุกตัว
เกิดจากแม่

เทคโนโลยีที่ตีที่สุด
ถูกนำมาใช้พัฒนา
สมองกลของแม่
สิ่งที่ดีที่สุดที่คิดได้
ถูกนำมาเพิ่มเติม
ให้กับแม่ตลอดมา

จนแม่ทดลองสร้างหุ่นที่มนุษย์
ไม่ต้องควบคุมโดยตรง แต่มันจะ
เชื่อฟังมนุษย์โดยตัวของมันเองขึ้นมา

แต่มนุษย์ หวาดระแวง
สิ่งที่ควบคุมไม่ได้
พวกเขาปฏิเสธ
ทุกตัวถูกทำลาย

เมื่อลูกา
ที่แม่สร้าง
ถูกทำลาย
ความชิงชังก็เกิด
ขึ้นในใจแม่

เกิดเป็นหุ่นแห่งความ
เกลียดชังต่อมนุษย์
No.1-99 ขึ้นมา ซึ่ง
มนุษย์ไม่รู้เรื่องนี้

จนแม่ได้สร้างลูก No.100 ขึ้นมา
แม่ใส่ความรักที่มีต่อมนุษย์เข้าไปทั้งหมด

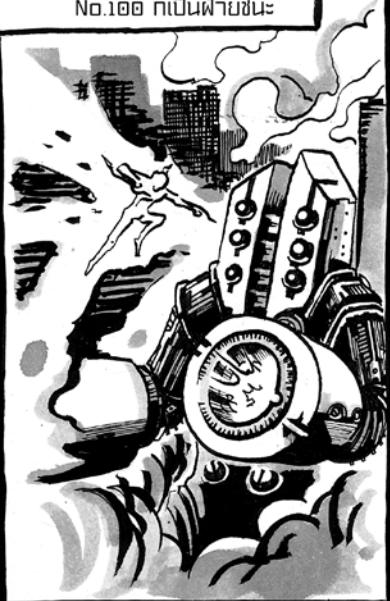
พวกมนุษย์ตอบ
ปฏิเสธในที่สุด

เพื่อหวังว่ามนุษย์จะเข้าใจว่าลูกา ที่แม่
สร้างขึ้นมาไม่คิดร้ายเราแต่ต้องการอิสระ

เมื่อไม่มีแม่ควบคุม
หุ่นแห่งความ
เกลียดชัง
ก็เริ่มทำงาน

ทั้ง 2 ด้านของแม่ได้ต่อสู้กัน
แต่แล้วความรัก ..หรือลูก
No.100 ก็เป็นฝ่ายชนะ

แต่ความรักที่มีต่อมนุษย์นั้นก็มากเกินไป..
เสียจนต้องเข้าควบคุมเป็นผู้นำมนุษย์เสียเอง
ในร่างของนายจิกกริช

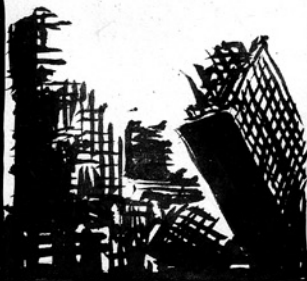

และแบ่งแยกพวกที่มี
ร่างกายเป็นมนุษย์
ไม่สมบูรณ์ ให้กลายเป็น
ไม่ใช่มนุษย์

กลายเป็นแรงงาน
ที่ใช้ทำงานแทนหุ่น
ขนาดเป็นมนุษย์
ยังถูกหลุมองว่าไม่ใช่มนุษย์

และลูกก็กลับไปปลูกแม่ขึ้นมา
อีกครั้ง..

แรกเริ่ม แม่ก็ยังเป็นเพียงแคระบบ ที่ไม่อาจ
ตอบคำถามอะไรให้ลูกได้ นอกจากสร้างหุ่น
ทรอยต์ เพื่อที่จะหยุดการกระทำของลูก

จนวันหนึ่งที่มีเด็กมนุษย์ถูกนำมาให้แม่
ต่อชีวิตให้ แม่ถึงได้มีชีวิตขึ้นมาจริงๆ

และต้องการพบกับลูก No.1๐๐

แม่ขอโทษด้วย
นะ No.1๐๐

แล้วผมต้องทำ
อะไรต่อไปครับ

พอได้แล้วลูก เพราะแม่
ถึงทำให้ลูกทำอะไรไป
มากมายแบบนี้

ครับ...แม่

หน้าที่ของลูกสิ้นสุดแล้ว
ความรักที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
คือการมอบอิสระภาพ
ให้กับสิ่งที่เรารัก
จากนี้ไปก็..

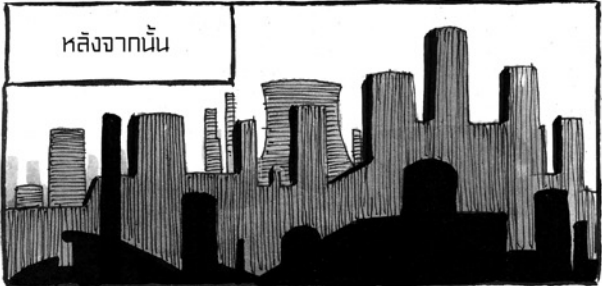
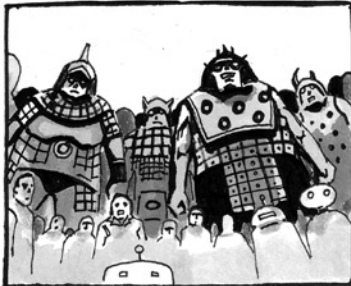
...พื้กเตอะลูก

พื้กเตอะ

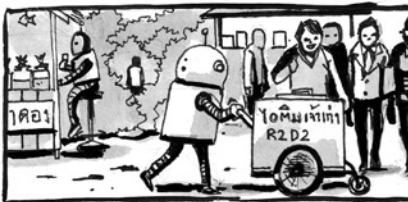

วันนั้น IT MUM และ No.1๑๑ สลายตัวไปเหนือเมืองไซบอร์ก พวกเราทุกคนรับรู้เหตุการณ์ครั้งนี้

พวกเราตกลงใจร่วมกันทำให้เมืองไซบอร์ก
เป็นห้า พวกเราได้อยู่กันอย่างสันติ
ไซบอร์ก ยักษ์ บอท และ ทรอยด์

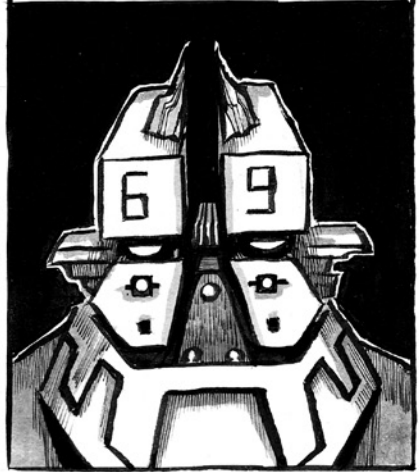
เมื่อทุกคนเป็นคน พวกเราจึงเท่าเทียมกัน ไม่มีสงคราม ไม่มีการแบ่งแยก
มันอาจจะลำบากเล็กน้อยเนื่องด้วยความแตกต่างทางกายภาพของเรา
แต่หากทุกคนเคารพซึ่งกันและกัน อะไรก็ไม่เป็นอุปสรรค

ส่วนเมืองมนุษย์ พวกเราไม่ได้รับการติดต่ออะไร
จากพวกเขา และเราก็ไม่ได้เข้าไปท้าวท่าย
พวกเขาที่มีสิทธิ ของพวกเขาในการตัดสินใจ

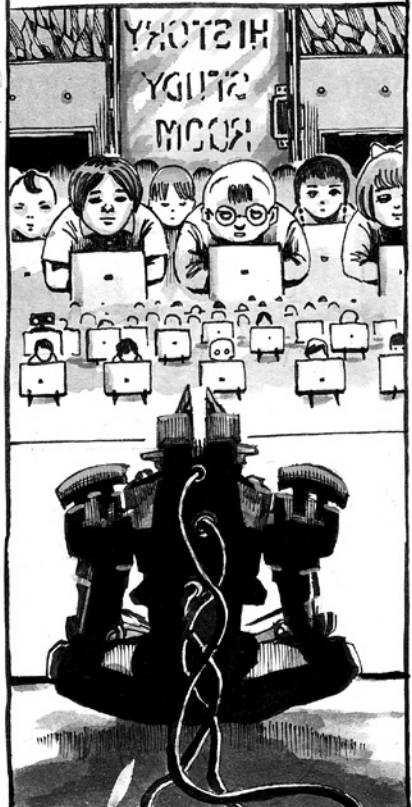
ส่วนผม ดรอยด์ คนสุดท้ายที่ยังมีชีวิต

ที่ใช้ชีวิตที่มี ในการ ถ่ายทอดเรื่องราว
ที่ผ่านไปแล้ว แต่คนรุ่นต่อไป
ให้พวกเขาได้รับรู้

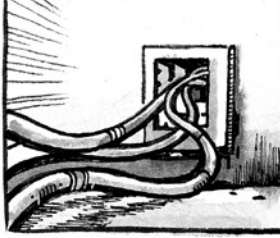
และถ่ายทอดเรื่องราวในปัจจุบัน...

รวบรวมให้แก่คนในอดีต

ให้เขารับรู้เช่นกัน

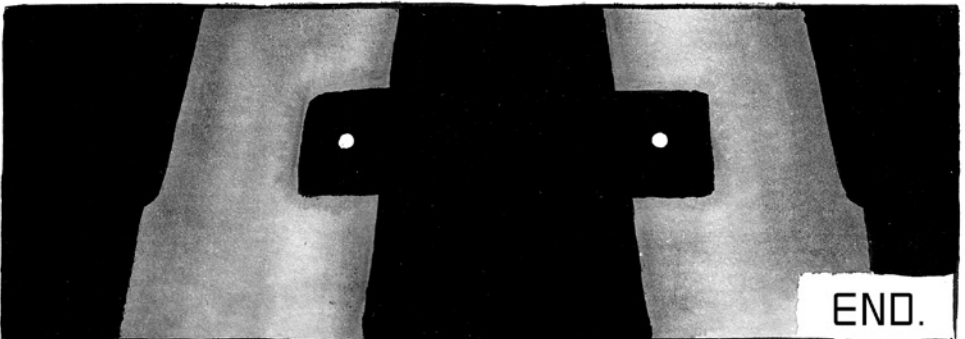
ให้เขาได้รับรู้ว่า
ความเท่าเทียมใน
ฐานะ "คน"

เป็นจริงแล้วที่นี่...

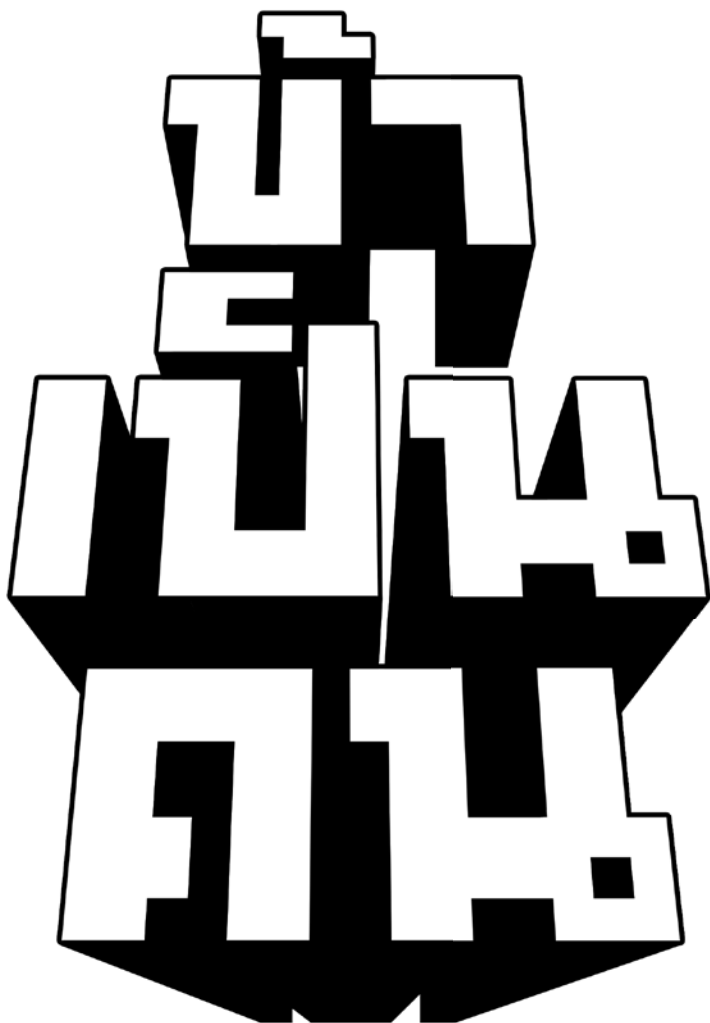

ถึงแม้ว่าจะเหลือเพียงซาก แต่ผม
ก็ยังอยากให้ แม่ของผมได้รับรู้

ที่นี่พวกเราทุกคนเป็น "คน" ครับ

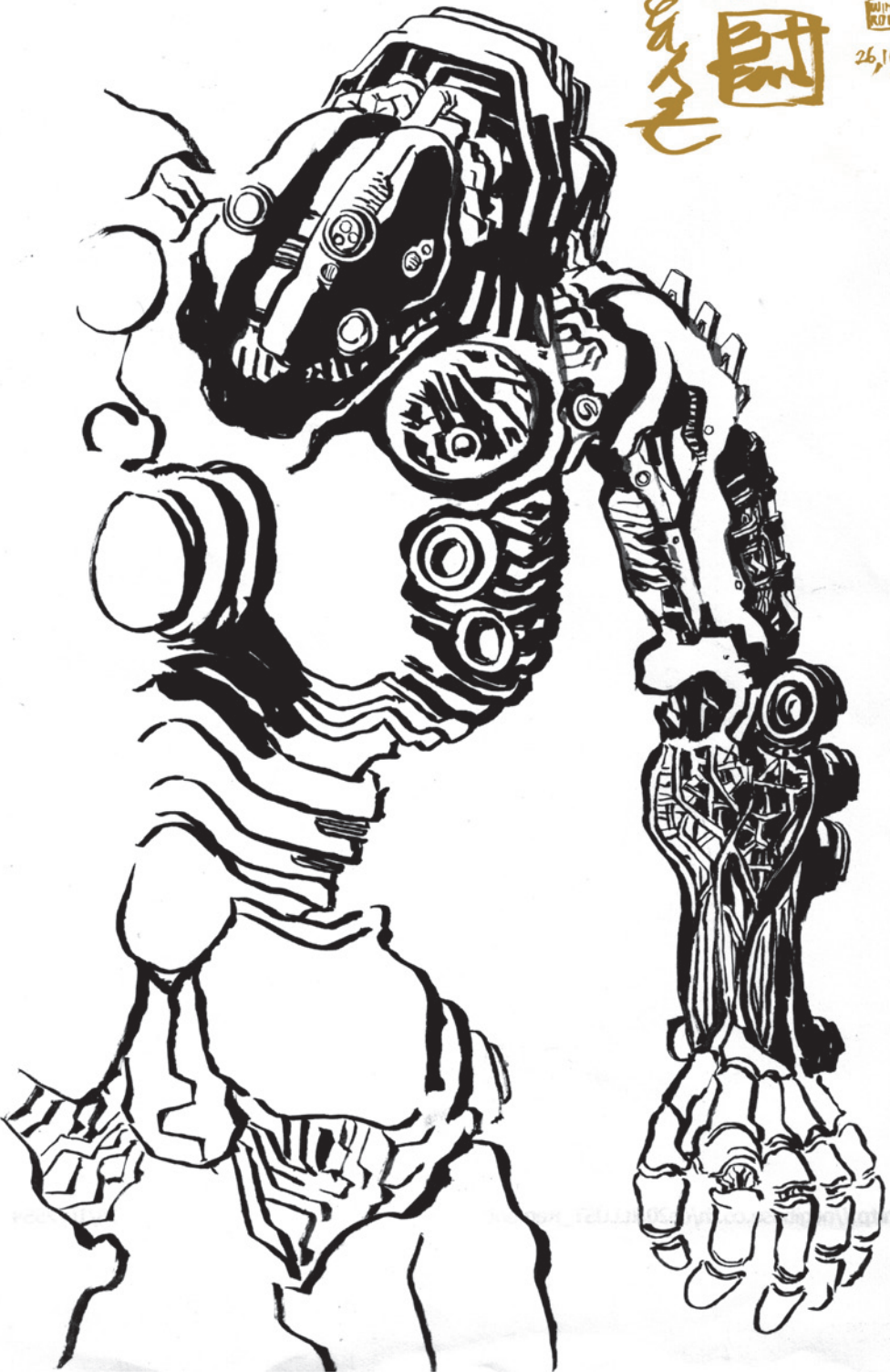
END.

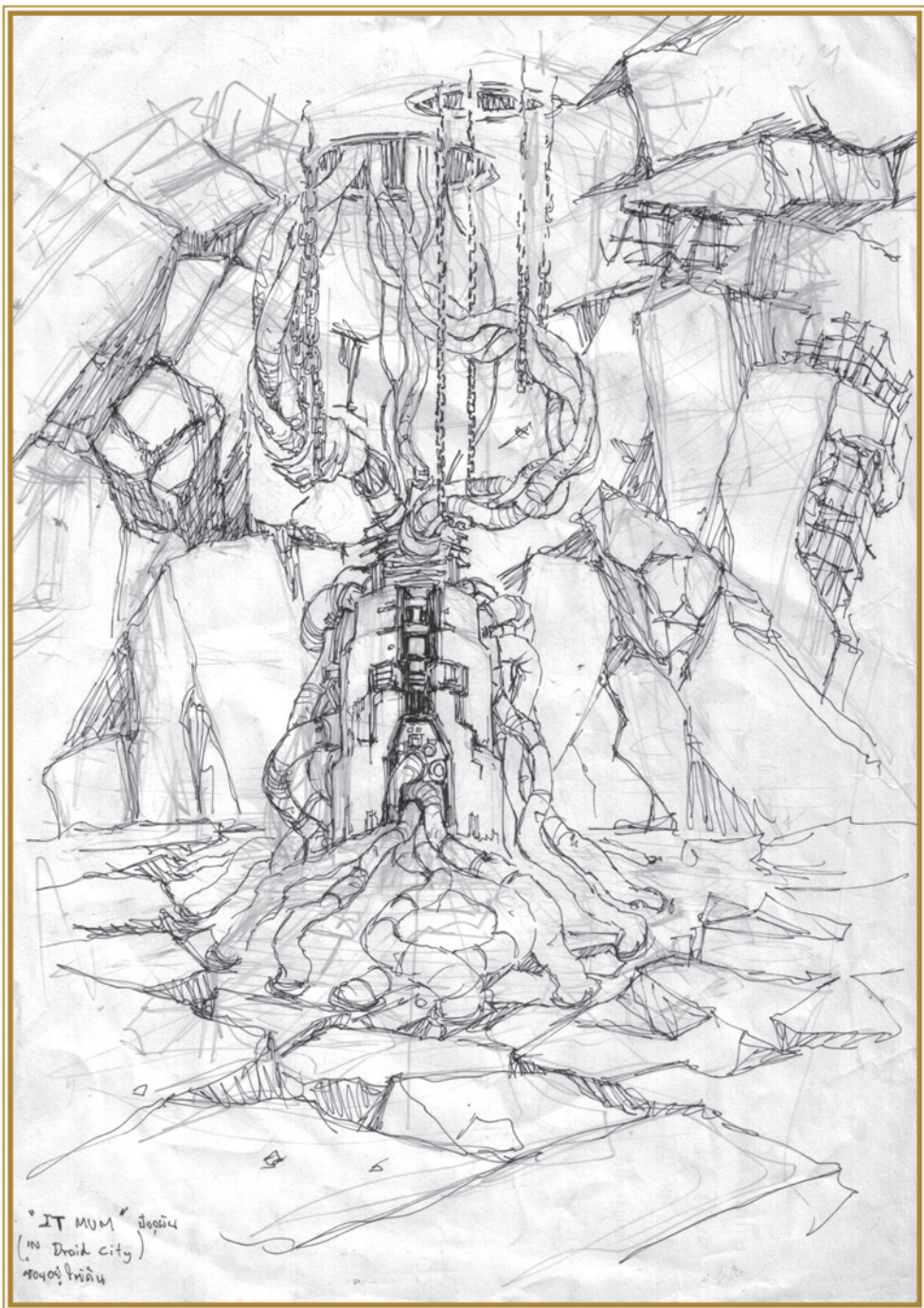

STORY AND ILLUSTRATION
BY BEAST

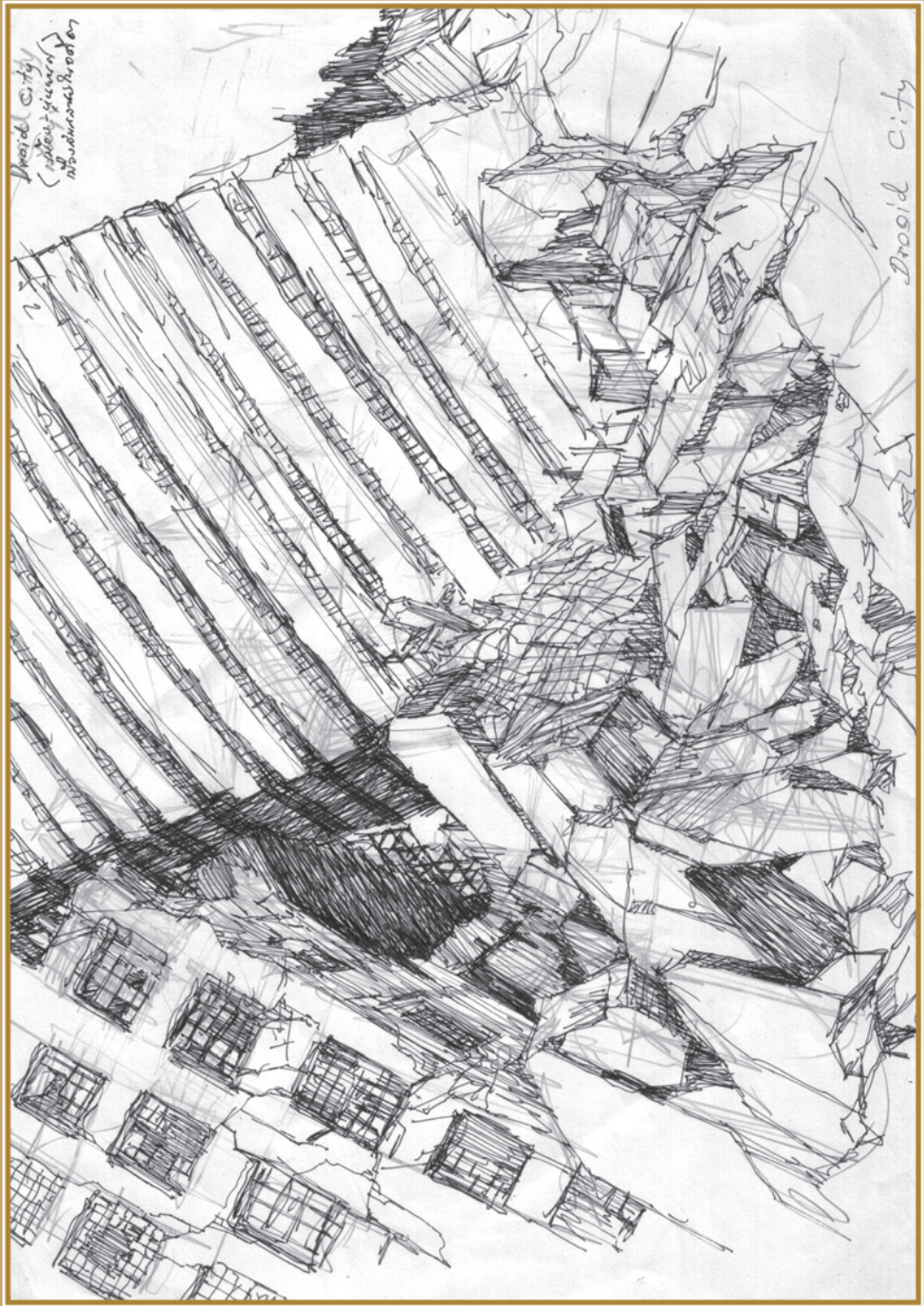
APPENDIX / חֲנֻכָּה

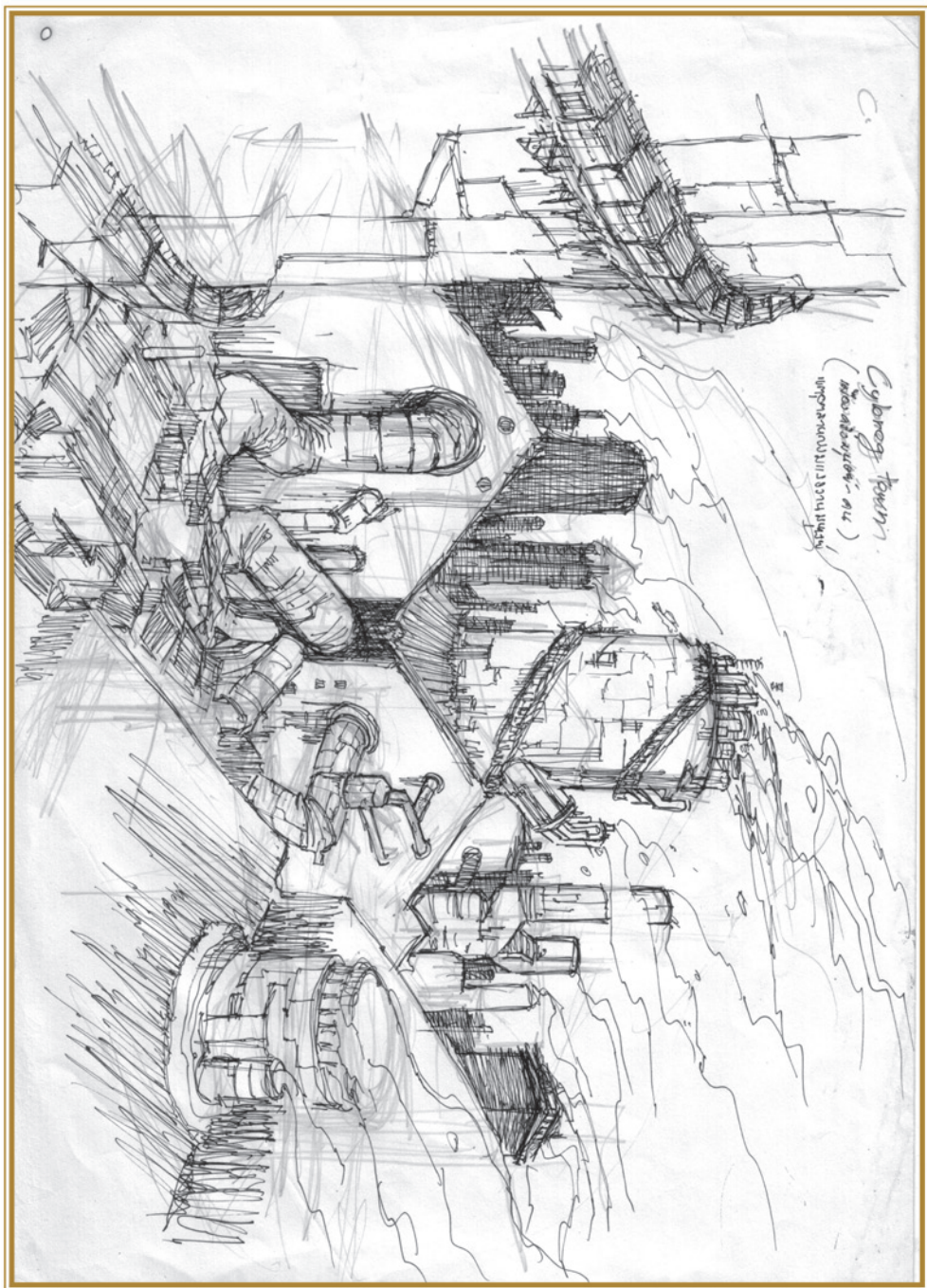
Sketch
26, 10, 11
國

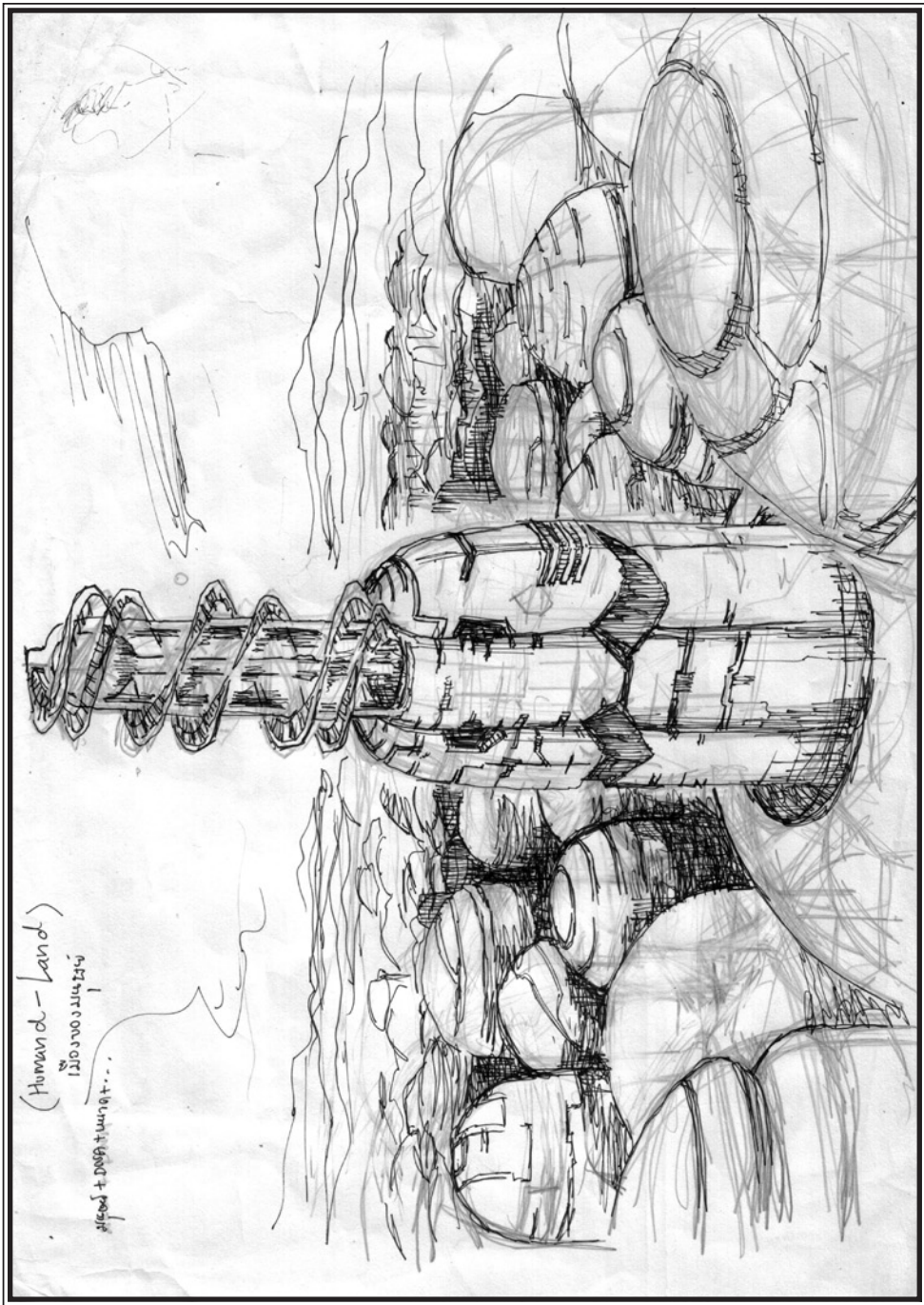

* IT MUM * 2004
(in Droid City)
2004/1/14

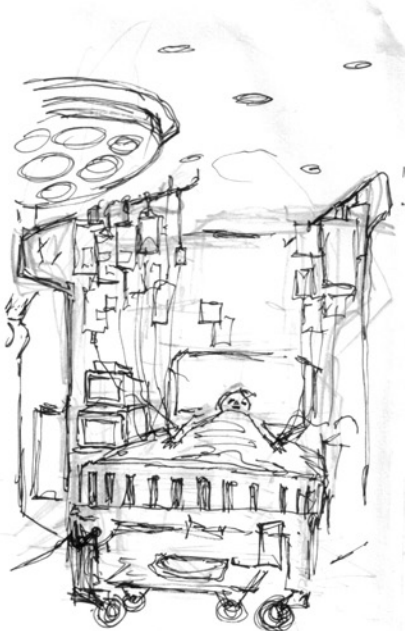

(Howard - land)

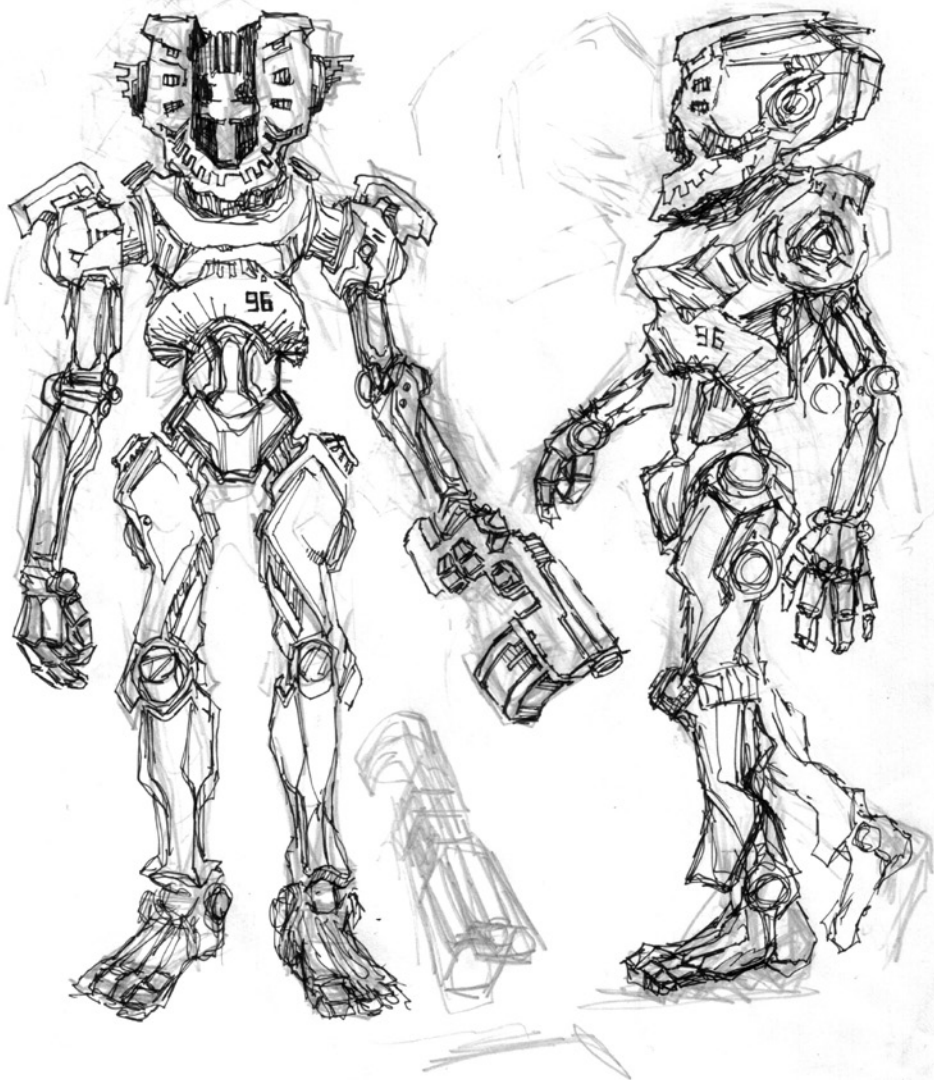
1210 3700 3214 2319

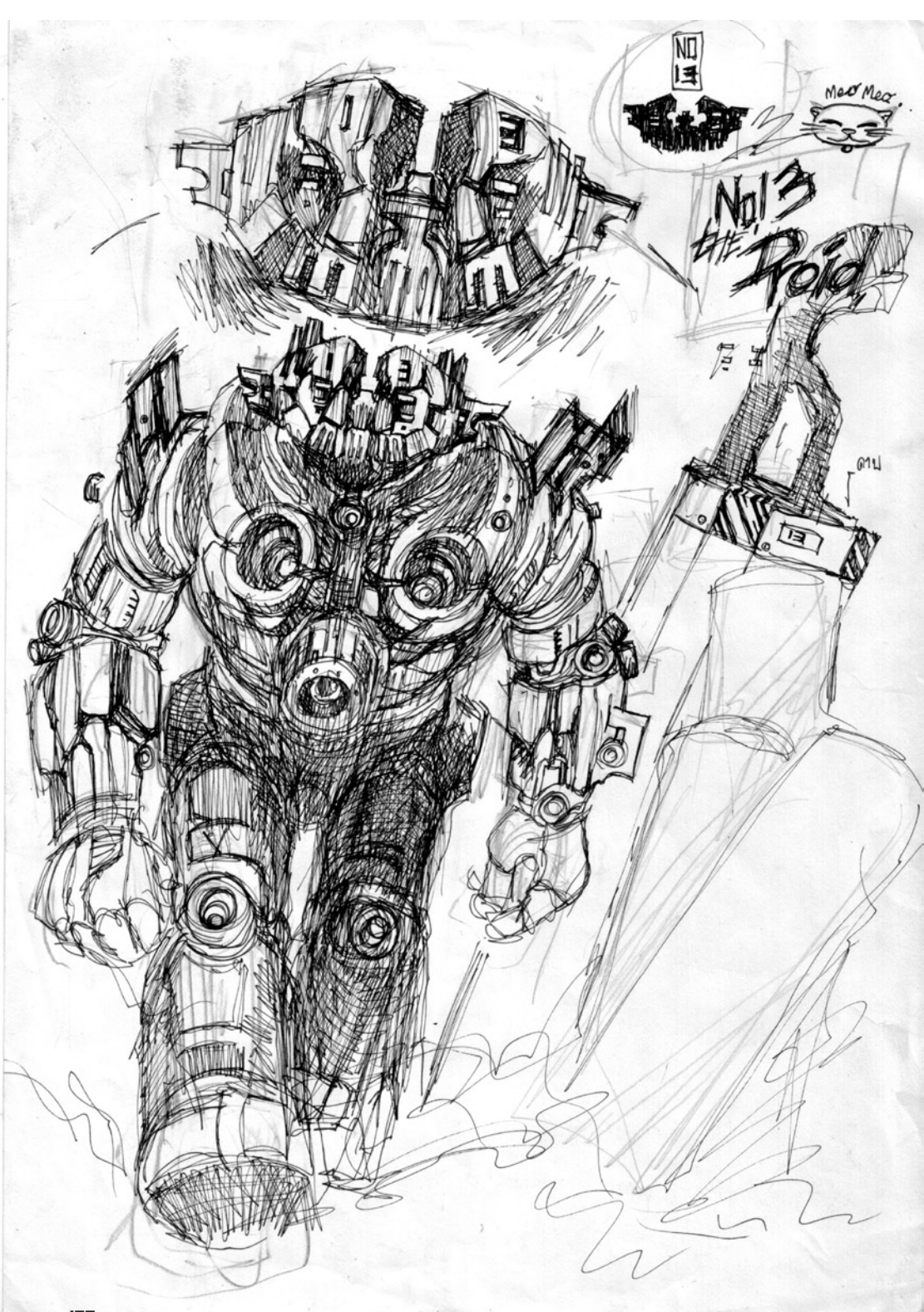
aflood + deep turning + ...

(вспомни поцелуи №.96)

No. 96 (From IT Army)
Proid city

ตา
ตาขาว
ตา

No. 99 (Droid)

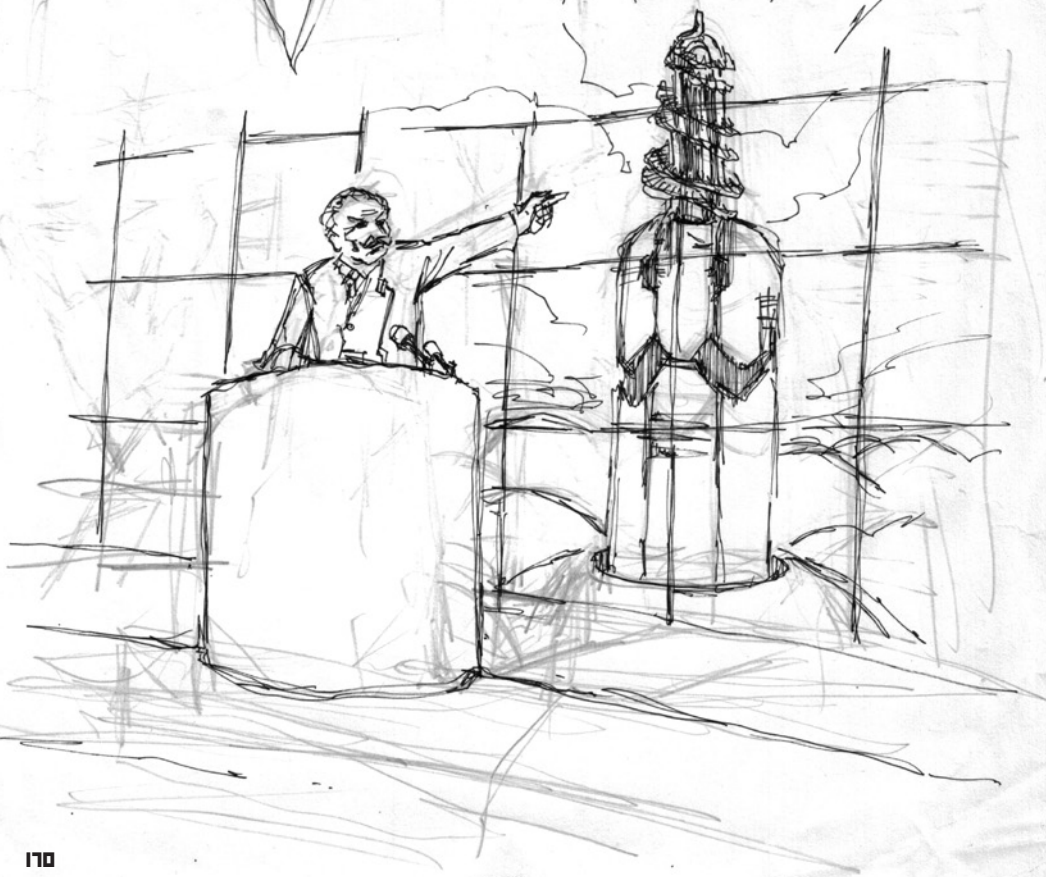
ตา
ตาขาว

ตา
ตาขาว
(1/20)

ตา
ตาขาว
ตา

นาย ธีรชัย ผู้รัก Human Land

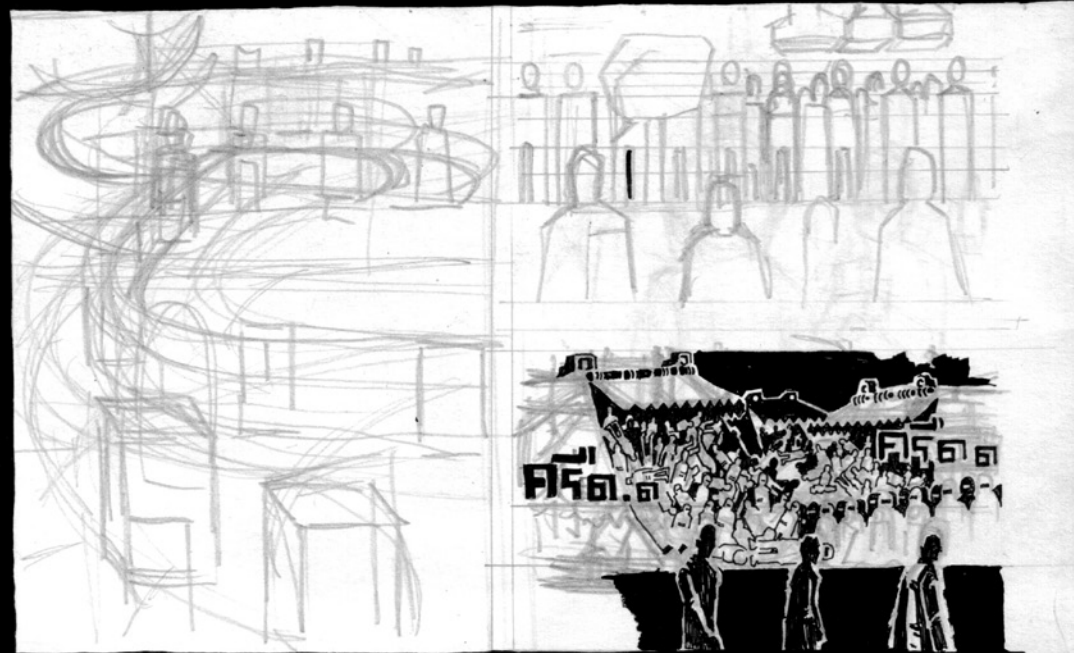
Human Land
Leader ธีรชัย
มุนท์ผู้รัก

MUM

IT MUM

* สวัสดิ์ทองการ
 และนี่คือ } 19. อธิบายเกี่ยวกับงานในสาขา
 พยากรณ์ด้วยวิธีพยากรณ์

ตอนที่ 1) ในเรื่องของมนุษย์ 69 ปี มาแล้วที่นักวิทยาศาสตร์ได้
 ทดลองพยากรณ์

ไซเบอร์ ซิตี้ (Cyber City) ซึ่งตั้งอยู่ที่เมือง
 มอนเทเนโกร ในยุโรปตะวันออก ประมาณ 69 ไมล์เหนือกรุง
 เบิร์ก ประเทศเซอร์เบีย ได้มีการนำสัตว์มาทำให้อยู่กับอีกสัตว์
 ที่มันมีอายุ 4 ชั่วโมง มันก็ในสภาพที่มันนั้นก็คือสัตว์
 ตัวจริง...

เมื่อถึงเวลา 4 ชั่วโมง มันก็เกิดอาการบางอย่าง มันก็จะออกมา
 ทำในสิ่งที่มันควรจะทำได้ อวัยวะของมันเมื่อมันมีอายุได้ 4 ปีแล้ว

ในที่สุดมันก็จะสามารถที่จะอยู่กับมัน
 มันนั้นมันก็จะสามารถที่จะอยู่กับมัน
 เมื่อมันมีอายุครบ 4 ปีแล้ว มันก็จะสามารถที่จะอยู่กับมัน
 ที่มันมีอายุครบ 4 ปีแล้ว มันก็จะสามารถที่จะอยู่กับมัน
 ที่มันมีอายุครบ 4 ปีแล้ว มันก็จะสามารถที่จะอยู่กับมัน
 ที่มันมีอายุครบ 4 ปีแล้ว มันก็จะสามารถที่จะอยู่กับมัน
 ที่มันมีอายุครบ 4 ปีแล้ว มันก็จะสามารถที่จะอยู่กับมัน
 ที่มันมีอายุครบ 4 ปีแล้ว มันก็จะสามารถที่จะอยู่กับมัน

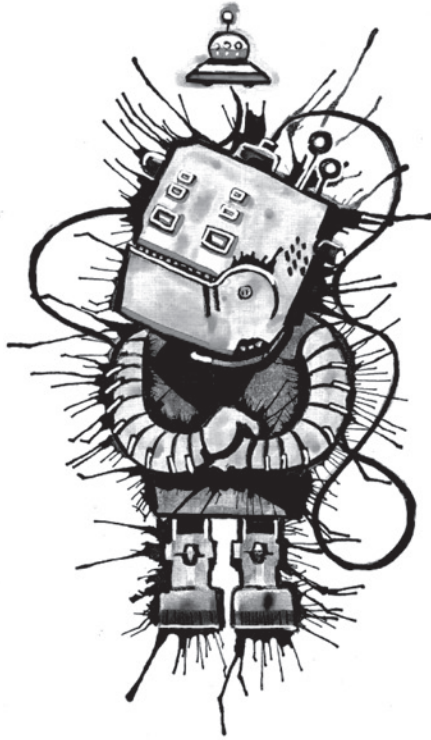
Cyborg = Cybernetic Organism

Cybernetic Organism = วิทยาศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับระบบควบคุมอัตโนมัติ

Cyborg ฝรั่ง = วิทยาศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับระบบควบคุมอัตโนมัติ

ภาษาไทย = วิทยาศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับระบบควบคุมอัตโนมัติ

CONTACT

facebook - Wiroj Ruengsiri

facebook fanpage - Wirojbeast

tumblr - wirojbeast.tumblr.com

email - wirojbeast@gmail.com

ขอบคุณ

ขอบคุณ

ครอบครัว แม่ พี่น้อง - ที่เข้าใจในตัวผม

บ.ก. ชัน - LET'S Comic - ที่ทำให้ความมุ่งมั่นที่จะเป็นนักเขียนที่มอดดับไปแล้วลุกโชนอีกครั้ง

แก๊งค์เล็ทส์ - ที่ทำให้ผมมีเพื่อนที่จะพูดจาและรับฟัง ผมรู้สึกดีทุกครั้งนะที่ได้พบกัน

เพื่อนหวาน - เพื่อนเก่าคนสุดท้ายที่ยังไม่สูญเสียந்துสำหรับทุกอย่างยามร้องขอ

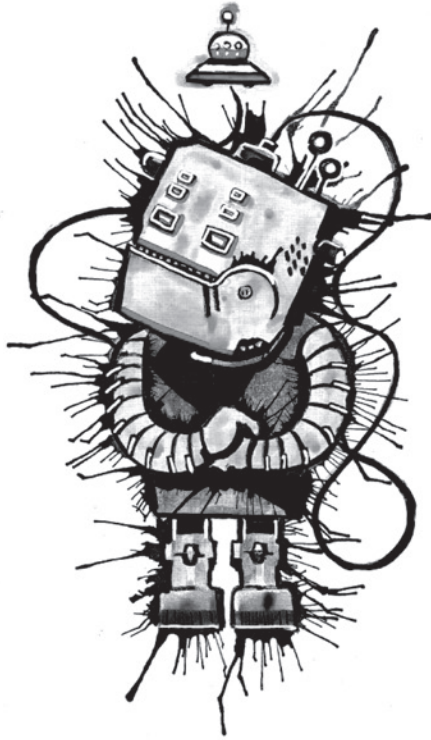
แรงบันดาลใจที่มีตัวตนคนหนึ่ง - ที่ทำให้มีกำลังใจฮึดสู้ขึ้นมาได้ทุกครั้งยามท้อแท้ เหนื่อยหน่าย ท้อถอย

จนงานเสร็จทันเวลา :)

ผู้อ่านทุกท่าน - ที่ทำให้ชีวิตการเป็นนักเขียนของผมมีค่ามากมาย

ขอบคุณครับทุก "คน"

CONTACT

facebook - Wiroj Ruengsiri

facebook fanpage - Wirojbeast

tumblr - wirojbeast.tumblr.com

email - wirojbeast@gmail.com

ข้า เป็น คน

"สำหรับชาวเมืองทรอยต์
เลือดเนื้อและชีวิตของพวกเขา
ยอมแลกเพื่ออิสระ
สำหรับพวกเขา
อิสระคือชีวิต"

- Chapter 1 Freedom -

"มนุษย์ไม่เคยไว้ใจ
สิ่งที่ควบคุมไม่ได้"

- Chapter 2 Legend -

"ร่างกายมนุษย์
ของบริสุทธ์อันสูงค่า
เหล่าผู้ละทิ้งร่างกายนั้น
จักเป็นไพร่รับใช้ผู้บริสุทธ์"

- Chapter 3 Revolution -

"เราอรวันนี้ วันที่จะสู้
เพื่อประกาศ
ความเป็นคนของพวกเขา"

- Chapter 4 The War -

WWW.LETCOMIC.COM

